

בשמיר

In Shamir

בשמיר
גיליון 111
30.8.20.21

צילום: אהוד כהן

פסקול חיינו

מה בגיליון:

- ◀ שמיר זה הבית השני שלי - מוסא שאכר מספר על עצמו ועל מפעל חיו
- ◀ מה עשו ילדי שמ"ח והנעורים במהלך השנה החולפת?
- ◀ כל מה שרציתם לדעת על המתרחש בהנהלת קהילה ובמזכירות רחבה

גיליון

111

לאסתר ופנחס כרמי מזל טוב

אהל נישואיכם

(בן לנכד עופר)

מזל טוב לאביטל ויעל יהודאי

אהל נישואיכם

ברכות לרבקה וניר
ולכל המשפחה המורחבת

מזל טוב

לערבה (טישלר) וחנן נוראל

אהל נישואיכם

ברכות לקארי, לדני ולשון

מזל טוב

לרויטל (אלוני) ואדם יגיל

אהל נישואיכם

ברכות לליאורה והרי אלוני
ולכל המשפחה המורחבת

שולחן עורך

והנה כמה הישגים להתפאר בהם, שנרשמו
בשנה החולפת במחקר האזורי (מתוך ניוזלטר
של פיתוח הגליל 19.8.21):

- ❖ השנה שנת יבול טובה בשקד והמחירים עלו בכ - 20% בהשוואה לשנה קודמת.
  - ❖ חברת ripe-guard, היא חברת סטארט-אפ שהוקמה במאי 2021 במיג"ל ע"י ד"ר שאול נשיץ (חוקר ראשי) ואיתמר לופו (מנכ"ל). החברה מתבססת על טכנולוגיה המאפשרת לחזות מראש את מועד הבשלתם ורקבונם של פירות וירקות ובכך תצמצם את כמות הפחת ותמנע תסכול רב בקרב קמעונאים וצרכנים.
  - ❖ החוקרים ב'מרכז לחדשנות ב'פוסט-הארווסט' (לאחר הקטיף) במכון המחקר מיג"ל, פיתחו פרוטוקול לשימור פרי האבוקדו, הרגיש מאוד לתנאי הסביבה, באמצעות שיטות וכלים חדשניים ובגישה הוליסטית.
- באמצעות השיטה החדשה הוארכו חיי המדף של האבוקדו, בתנאי איסום מבוקרים, תוך שמירה על בטיחות המזון והגנתן מפני ריקבון בתקופת האיסום. מובילי המחקר הם: **ד"ר דני גמרסני**, מיודענו משמיר **וד"ר רפי שטרן**.

המשיכו והצליחו!

מרור כורך שולחן עורך

הכותרת אולי לא ממש מתאימה לראש השנה, אבל אני חשה שיש בה, בשנה החדשה הזו המתרגשת ובאה עלינו, גם קצת מהמרירות של השנה שעברה, שנת הקורונה, שעדיין ממשיכה אתנו. עם זאת, יש בשנה החדשה גם קצת "שגרה חדשה", רוח חדשה הנושבת במסדרונות הכנסת והממשלה, וגם תובנות חדשות שחלחלו בי עקב ההתרחשויות הנ"ל. התובנה החשובה מכל בעיני היא שצריך תמיד לשמור על אופטימיות (גם אם זהירה) ושלהתמודד עם מצבי לחץ ואי וודאות – זה אולי לא נעים אבל זה גם מועיל כי זה מוציא ממני יכולות וכישורים שלא ידעתי שיש לי...

באשר לשולחן העורך... זהו הגיליון ה 111 (אחלה מספר) ואני אוטוטו סוגרת 10 שנים כעורכת. השגרה הזו קצת שוחקת וקצת קשה להמציא את עצמי מחדש מדי חודש וחצי.

לכן, במקום לספר לכם מה מציע לכם העלון בין דפיו, החלטתי לנסות ולברך את קהילת שמיר בכל מה שהייתי מאחלת לעצמי לשנה החדשה.

ברכות לשנת תשפ"ב

אני מאחלת לכולנו שנדע לחיות עם הקורונה (ועם המסכות) ושבמהרה היא תהפוך ללא יותר מ"שפעת קלה".

אני מקווה ומאחלת שהאחריות והערבות ההדדית שלנו במרחב הקיבוצי וגם במרחבים שמחוצה לו – התחדדה ותמשיך להתחדד ולא רק בפן הכלכלי (אתרום כסף ואצא ידי חובתי) אלא גם כשצריך להקדיש לזולת זמן, אמפתיה, סבלנות ויד מסייעת ומפרגנת.

את משבר האקלים ודאי לא נפתור בשנה הבאה אבל אולי נעשה קצת יותר (גם בחצר שלנו וגם מעבר לגדר) כדי "לשטח את העקומה", להאט תהליכים ולהרוויח זמן לכל מי שבאמת עוסקים במציאת פתרונות שיקלו עלינו ועל הדורות הבאים.

וכמו תמיד, בכל שנה ושנה, אני מאחלת לנו יבולים טובים גם בחקלאות וגם בתעשייה, שקט בגבולות, הישגים וחיידושים בכל תחומי החיים, יותר אחדות ופחות פילוג בינו לבין עצמנו וכמובן – בריאות, בריאות וגם אופטימיות ותקווה. כל השאר כבר יגיע מעצמו...

שנה טובה לכולכם

שלכם, העורכת, יהודית מסד

שמיר זה הבית השני

שלי...

ראיון עם

מוסא שאכר

לרגל יציאתו לגמלאות

מראיינת: יהודית מסד

17.6.2021

הראיון הזה עם מוסא אולי צריך היה להתקיים כבר מזמן... שכן מוסא נוכח בחיינו כבר שנים רבות מאד. אבל כאשר שמעתי שהנה הוא מתקרב לגיל פרישה וכנראה יעזוב אותנו (סופית או חלקית) בנובמבר – הבנתי שזה חייב לקרות כעת.

סבאח אל ח'יר סידי מוסא. ספר בבקשה היכן נולדת? היכן התחנכת, ומה היו עיסוקיך לפני שהגעת לשמיר?

נולדתי ב 1954 בכפר בעיינה בעמק בית נטופה, שם גם גדלתי והתחנכתי עד כיתה ח'. בתיכון למדתי בחיפה בבית"ס מקצועי "אורט שפרינצק" מכונאות רכב, כיוון שאבי עבד והתגורר אז בחיפה. כבחור צעיר אחרי תיכון, רציתי לשנות אווירה וירדתי

לעבוד ולחיות באילת. בשנים 3-1972 עבדתי באילת בבניין. אלו היו שנתיים של כייף ממש... אני זוכר שבנינו אז מלון ענק דרומית לחוף אלמוג, קרוב למעבר הגבול בטאבה. אח"כ עבדתי ברחבי הארץ בכמה חברות בנייה גדולות כגון אשטרום, סולל בונה ודומיהן.

ב 1978 התחלתי לעבוד במחלקת הבנייה של הקיבוץ הארצי ולשמיר הגעתי ב 1987. עבדתי שנתיים בשמיר דרך מחלקת הבנייה. למרות שכבר הייתי נשוי וגרתי בבעיינה, סידרו לי מגורים בשמיר והייתי חוזר הביתה רק בסופי שבוע (לפעמים גם באמצע השבוע). כאשר היקף העבודה בשמיר ירד, מחלקת הבנייה העבירה אותי משמיר (למרות שהקיבוץ התנגד...) לפרויקטים אחרים.

עד כמה שמיר היו מרוצים מעבודתו של מוסא ורצו להשאירו אצלנו, תוכלו להבין ממכתב ההמלצה שכתבו לו יורם רותם (אז רכז המשק), חנן יניב ויוסי עמלני (רכזי הבניין) ב 1.1.1989 :

"כשנתיים פעלת וחיית בנינו במגמה אחת ויחידה – קידום נושא הבנייה בשמיר. סביב מגמה זו נבנתה מערכת יחסים מיוחדת ובינתו הפך לביתך השני. ידענו להעריך רמתך המקצועית, שיקול הדעת המקצועי והארגוני וסמכנו עליהם במאת האחוזים. כשייצגת אותנו בפני הקבלנים, הספקים, הפועלים ואנשי המחלקה, היה לנו ביטחון מלא שענייננו מוצג מתוך נאמנות מוחלטת לענייני שמיר".

"אנו יודעים היטב את המורכבות של הפעילות בקיבוץ ועל אחת כמה וכמה של מי שמייצג את רוח אנשי הבניין, לעיתים באינטרס מנוגד לרצונו ודרישתו של החבר, שלמעשה הוא "בעל הבית", וגם בכך הוכחת תבונה וטקט רב".

באילו פרויקטים עסקת אחרי הקדנציה הראשונה בשמיר? ואיך מצאת דרכך חזרה לשמיר?

במסגרת מחלקת הבנייה בנינו בית אריזה מאד גדול "פרי פסגות" על יד יפתח, את סיידר הגליל (תעשייה לרכז תפוחים) בקרית שמונה, את אבוקדו-גל, את ת"ג (תפוחי גליל) וגם הרחבנו את "עוף הגליל" מספר פעמים. גם את הספרייה בתל-חי בנינו ואת בי"ס שדה חרמון.

כשהיקף העבודה בגליל ירד, ומחלקת הבנייה של הקיבוץ הארצי הפכה לתשלובת הבנייה של הקבה"א והציעה את שירותיה גם למגזרים אחרים – עברתי לבנות פרויקטים בכל הארץ. בנינו חדר אוכל ואולם מופעים במזרע, 75 יחידות דיור בנצרת עילית (נוף הגליל כיום) שיועדו לעלייה הרוסית הגדולה, מפעל ישראלום בפתח תקווה ואפילו מגדל רב קומות בנאות אפקה.

תוך כדי בניית הפרויקט באפקה, נקלעה תשלובת הבנייה לקשיים כלכליים עד כדי פשיטת רגל... וכמובן שנאלצו לפטר את כל העובדים, כולל אותי.

יורם רותם עבד אז במחלקת הבנייה והיה מודע לכל הקורה. יורם ועוזי צור (רכז ו. כלכלית) פנו אלי ב 1994 ובקשו שאחזור לשמיר כמנהל הבניין תחת רכז מהקיבוץ. בתפקיד היו אז סולימן וגם סלים מבעיינה (שעבדו מטעם מח. הבנייה). שניהם פוטרו ואני קיבלתי על עצמי את התפקידים שהם מלאו.

התחלתי את העבודה בחפיפה עם דניאל אוסטרובסקי מלהבות הבשן ולאחר חודשיים כבר הסתדרתי בלעדיו. מיוני 1994 ועד היום – אני עובד בשמיר, יחד עם אמנון שילוח.

בוא נדבר רגע על הרובד שמעבר לעבודה המקצועית: לעבוד בישוב יהודי וגם לגור בו, ונוסף על כך המורכבות של קיבוץ על כל המשתמע מכך – לא היה לך קשה להסתגל לכך מבחינה תרבותית?

מוסא משיב בשלילה מוחלטת. פגשתי כאן אנשים מאוד נחמדים, הוא אומר. הייתי אוכל בחדר האוכל (אז היו 3 ארוחות ביום) ופה ושם גם הוזמנתי לכוס קפה. מההתחלה היו יחסים מצוינים. היו מדי פעם חילוקי דעות, כמו בכל מקום, אבל לא ברמה האישית, רק ברמה המקצועית. הקושי בהתנהלות מול אנשים התחיל רק אחרי ההפרטה. אבל נחזור לזה מאוחר יותר.

נחזור לרגע אחרנית לשנות ה-80. מה בנית אז בשמיר? ועם מי עבדת?

בנינו אז (תחת מח. הבנייה) 18 יח"ד **בשכונת ההר ב'** ואת "פרויקט היבילים" (תוספת חדר + שרותים לבתי הוותיקים). יורם רותם היה אז מרכז משק והוביל גם את פרויקט היבילים. חנן יניב ניהל את פרויקט שכונת ההר. במקביל בנינו גם את "סביון", פרויקט אותו ניהל יוסי עמלני. **מיכל בן זאב** הייתה אז רכזת הבניין. זה היה טרום ההפרטה ועבדנו ישירות מול הקיבוץ. בשנות ה-80 בניתי בשמיר גם את ההרחבות של **שלא"ג** ושל **האופטיקה**.

תוך כדי עבודה בנית גם משפחה...

אני נשוי מ-1976 ויש לי חמישה ילדים. בזמן עבודתי בשמיר, ב-2004 אשתי חלתה במחלה קשה. ההתמודדות הייתה קשה ביותר לכולנו במשפחה. נלחמנו במחלה אבל לצערי היא נפטרה ב-2010. את אשתי הנוכחית הכרתי דרך אחד הבנים שלי. היא אחות וגם מורה מנצרת. כשהכרתי אותה הייתה רווקה וכלל לא הייתה מעוניינת בחתונה. אולם לאחר שנפגשנו מספר פעמים ופרשתי בפניה בגילוי לב את המצב, היא נאותה וב-2012 נישאתי בשנית. אני גר עם הבנים והבנות, כך אמרתי לה. אנחנו משפחה מלוכדת והדבר הראשון בסדר העדיפויות שלי הוא לשמור על שלמות המשפחה ושלום הבית. מונתהה השתכנעה ואכן לא אכזבה. אני חייב לומר לזכותה שהיא הקלה עלי מאוד, במיוחד לאחר התקופה הקשה מנסוא שעברנו כולנו.

אמרת קודם לכן שההפרטה שינתה משהו במערכת היחסים עם האנשים בקיבוץ. איך זה בא לידי ביטוי אצל המבוגרים? ואצל הצעירים?

לפני ההפרטה – בנינו מול הקיבוץ והייתה התנהלות הוגנת ומכבדת כלפינו. אחרי ההפרטה אנחנו בעצם "הקבלן" שבונה מול כל משפחה באופן פרטי וזה שינה את מערכת היחסים ביננו לבין ה"לקוח".

כיום קשה לי בעיקר ההתנהלות מול הצעירים. לא כולם כמובן, אבל חלקם לא מכבדים את האנשים שעובדים מולם ואת זה קשה לי לקבל. יש מהם שמסתכלים עלינו מלמעלה למטה. לפני ההפרטה לא הייתה לי אף פעם ההרגשה הזו... אני שוב רוצה להדגיש שזה לא כולם, אבל זה מאוד מפריע לי.

תוך כדי בנייה או שיפוץ יש תמיד שינויים, חריגות מהתכנית, אילוצים, שלפעמים מחייבים גם שינויים בתקציב. יש שכאשר זה קורה יש מהם שמתנהגים כאילו חרב עולמם... כל מה שעשינו וכמה שלא ניסינו לבוא לקראתם – הרגשנו שמבחינתם זה לא מספיק טוב... זה יקר מדי... זה לא מה שהם רצו... וכד'.

אצל חלק מהצעירים (כפי שצינתי, לא כולם) אני חש פעמים רבות תסכול. מה שלא אעשה ואיך שלא אעשה – תמיד לא מרוצים, תמיד ימצאו מה לא בסדר. ואם לא עובדים בהנאה – זה לא שווה את זה.

בענף הבניין אין דיוק ב 100 אחוז. בנייה בידיים אנושיות היא לא מושלמת, תמיד יש סטייה קטנה פה ושם. חבל שמחפשים ורואים רק את הפגמים ולא מתמקדים בשה"כ ובצדדים החיוביים. שלא כמו בעבר, רוב הצעירים עובדים כיום גם עם מפקח. ולמרות שיש פיקוח ויש ביקורת ויש נכונות לפתור בעיות ותקלות ברוח טובה... עדיין יש ימים בהם אני נוסע הביתה בסוף היום עם הרגשה קשה שמדירה שינה מעיני.

אחרי ההפרטה בנינו באופן פרטי גם לשכבה המבוגרת יותר, זו שקשה היה לה יותר להסתגל לשינוי שבא עם ההפרטה. ולמרות הקושי – לא נתקלנו שם ביחס כמו זה בו נתקלנו מול חלק מהצעירים. נהייתי לעבוד אצלם. הגישו לעובדים שתייה, כיבוד, שאלו לשלומם... היה יחס הוגן ומכבד מצידם. גם אם התלוננו – הכל נפתר ברוח טובה. וכשיש יחס הוגן זה גם נותן מוטיבציה לעשות את הכי טוב שאתה יכול.

ספר לי קצת על סדר היום שלך. איך נראה יום עבודה סטנדרטי?

אני מתחיל לעבוד ב 6:30 בבוקר. כדי להיות פה בשעה הזו אני משכים קום ב 5 בבוקר. אחרי הקפה של הבוקר אני עושה סיבוב בכל האתרים בהם אנחנו בונים או משפצים, בודק עם הקבלנים בשטח מה הספיקו לעשות ואם הכל נעשה כהלכה, ונותן להם סידור עבודה (כולל לזיאד ודובי שהם עובדים שלנו). אח"כ חוזר למשרד לצורך הזמנת חומרים, חישוב כמויות, הכנת הצעות, או לשבת עם קבלנים על חשבוניות. אבל רוב היום אני בשטח.

כשבנינו את אופטיקה שמיר ואת המחסן המזרחי בשלא"ג הייתה הרבה עבודה ואז חלק מהעבודה המשרדית הייתי לוקח אתי הביתה ועובד גם בסופי שבוע. בדרך כלל, בימים שאין הרבה עומס, אני חוזר הביתה ב 16:30 אבל בימים של עומס אני חוזר מאוחר יותר.

איזה פרויקט מעניין/חשוב/מוצלח אתה זוכר במיוחד מכל שנות עבודתך?

אחד הפרויקטים שאני זוכר מאד הוא בניית שמיר מוצרים. זה היה בתקופת מלחמת לבנון, בה התעופפו קטיושות מעל שמיר... כמה מהן נחתו גם בתוך הקיבוץ ולידנו. ולמרות הכל סיימנו את הבנייה תוך 8 חודשים.

חשוב לי לציין: כשאני עובד פה אני מרגיש בבית, לא מרגיש זר. הקיבוץ עזר לי בתקופה הקשה שעברתי עם אשתי בעת שחלתה. אני נהנה מהעבודה כאן. כשאני בונה או משפץ ואני רואה את הלקוח מרוצה מהתוצאה הסופית – זה נותן גם לי הרבה סיפוק והנאה.

אני רוצה להודות, בהזדמנות שנתנה לי פה, לכל מי שעבד אתי במהלך כל שנות עבודתי בשמיר וכמוכן מבקש סליחה מכל מי שנפגע ממני תוך כדי עבודתי.

ואחרי כל שעות העבודה הללו - שמעתי שאתה גם פעיל חברתי בכפר שלך, בבעינה.

אני פעיל בחיים הציבוריים בכפר. פעיל מבחינה חברתית ומקובל על אנשים. אני חבר בוועדת סולחה בכפר, ועדה שמנסה במעין הליך של גישור לפתור סכסוכים בין אנשים, בין בעל לאשתו, בין שכנים וכד'. הייתי תקופה גם בוועד הורים וגם מזכיר באגודת המים של הכפר שהתנהלה מול חברת מקורות. במשך 15 שנים הייתי חבר מועצה, יו"ר ועדת מכרזים. זה היה תפקיד מאד מורכב ואפילו קצת מסוכן כיוון שהייתי נתון להרבה מאד לחצים, פיתויים והצעות מתחת לשולחן - אבל צלחתי אותו בשלום. את כל התפקידים הללו עשיתי בהתנדבות. ולהבדיל - הייתי גם חבר בהנהלת קב. הכדורגל של הכפר. היום אני חבר בהנהלת המתנ"ס בבעינה, ראש ועדת קבלת עובדים למתנ"סים, שוב, בהתנדבות מלאה.

מה תעשה לאחר שתפרוש לגמלאות? יש לך תחביבים?

אני עדיין חושב על עבודה בחצי משרה (בשמיר או בעבודה אחרת). אני מאד אוהב ספורט בכלל וכדורגל בפרט ואוהב מאד לטייל בטבע. כמובן שאוהב מאד את המשפחה ונחשב אבא חם ותומך וגם סבא מסור ויהיה לי יותר זמן להקדיש למשפחה.

בימים ההם בזמן הזה... מידע ועדכונים מהארכיון כתבה: מרית רונן

פרויקט ז' נחתם (אחרי כשנתיים עיכוב) ופרויקט ז' מתחיל.

בימים אלה מוצבים שני שלטים לציון המקומות בהם היו בעבר חדר האוכל הישן (במקום בו נמצא כיום הכולבו) והמאפיה (ליד תחנת אגד).

השלטים הם פרי עבודתם של נערי ונערות קבוצת "בננה", כחלק מפרויקט שנת המצוות שלהם לפני שנתיים(!). הכנת השלטים והצבתם התעכבה, אבל עכשיו, סוף סוף, הם יעשירו את הנוף השמירי במידע מעניין ונוסטלגי.

במקביל, החלו נערי ונערות שכבת ז' הנוכחית בפרויקט שנת מצוות מורשתי משלהם – שיפוץ ושימור מבנה הנוקטה (המבנה הקטן מתחת למגדל המים האדום).

הנוקטה הייתה המבנה היהודי הבנוי (כלומר, לא צריף או מבנה עץ) הראשון בתחומי הגולן מאז ימי בית שני, ומוגדרת כמבנה לשימור. בראשיתה שימשה כתחנת הנוטרים בשמיר ומחסן הנשק, לאחר מכן כחדר הפסנתר ("האטלייה") של יהלי ווגמן, כחדר מוזיקה, ועוד.

גג המבנה הוחלף לאחרונה, והעבודות כרגע יכללו תחזוקה, צביעה, שימור חלונות העץ וסורגי הברזל המקוריים, והחלפת הדלת (בדגם הדלת המקורית). עלו והצליחו!

השלטים החדשים (צילמה חדוה לב (עדוי))

המאפייה, וקו הקיטור (שגם הוא כבר לא קיים) מעליה (צילום ארכיון).

1954: צריף חד"א החנוכייה מעליו ומגדל המים מאחוריו (צילום ארכיון).

תרבות חיינו

צרויה רונן

זה הטור הראשון שאני כותבת כמנהלת אגף התרבות, הספורט והפנאי, לצד **טלי ינאי** אחראית החגים, **מירית מירון** אחראית המועדונים והפנאי, ו**דורון לוי** אחראי תחום הספורט.

אחרי כניסה עמוסת פעילות ולמידה, יצאתי לחופשת לידה ולהיכרות עם עצמי כאמא טרייה. בזמן זה טלי ומירית ניהלו את פעילות התרבות ולא ויתרו על אף אירוע ויוזמה. אני מודה להן מאד על כך שאפשרו לי ליהנות מחופשת הלידה ולחזור לתוכנית עבודה מסודרת ולפעילות שוטפת.

חזרתי ישר לחג השבועות ולפעילויות הקיץ, ויש הרבה דברים שקורים וייקרו בתחום התרבות.

אזכיר רק בקצרה שהיו לנו חגים עמוסי כל טוב, לצד הגבלות קורונה שונות ואפילו במהלך מצב בטחוני שטרף קצת את הקלפים. נכנסנו לתקופת הקיץ עם תכנית תרבות מגוונת ומעניינת, ובזמן שהבריכה והמזגן מסייעים לנו לעבור את הימים החמים, הקורונה לא עצרה אותנו.

אז מה היה לנו בזמן האחרון:

את חודש הגאווה ציינו בשלט ובדגלים, בסיועם של **אביב וחמודי**.

לכבוד שבוע הספר פורסמו המלצות קריאה של חברי הקהילה, שכיכבו על "לוח הספר" לאורך יוני ויולי. מי שלא הספיק לקרוא מוזמן לחפש כאן בעלון את הפינה "ספר שאהבתי". לרגל שבוע הספר ארחנו את הסופרת והמשוררת מיכל סנונית לערב נעים ומעניין ושמענו ממנה על חייה כיוצרת. היא סיפרה על התפתחות הקריירה הספרותית שלה ועל הילדות וההורות בקיבוץ. מעניין היה לשמוע איך כתבה את ספרה המפורסם "ציפור הנפש", שהצלחתו הפתיעה אותה מאד. הספר תורגם לכמה שפות והשפיע על אנשים בארץ ובעולם.

חגגנו את חגיגת הטברנה המסורתית **ביקב בן דוד** עם להקה יוונית, יין כיד המלך וגבינות מצוינות שהכין צוות חדר האוכל. זה המקום להודות ל**יואב**, שמארגן, יחד אתנו, את הטברנה והופך אותה למוצלחת כל כך, ול**ולטר** וצוותו על הכנת האוכל והזמינות התמידית.

בריכה השחייה מתנהלת על מי מנוחות הודות ל**דורון**, **מג'די ורון**, וגם היא הפכה אתר לפעילויות נוספות כמו הקרנת סרטים ואירועים שונים.

פעולה חשובה שערכנו היא אירוע הבחירות לצוותי החגים והאירועים השונים. לשמחתנו הייתה היענות מדהימה של כלל הציבור וזה באמת כיף לראות כמה חברי קהילה בחרו להצטרף לצוותים השונים. ההתגייסות הזו כל כך חשובה להיתכנותם של החגים והאירועים שלנו, כי בלי מתנדבים ושותפים לא יכולה להתקיים תרבות.

בסוף יולי נפרדנו מ**טוביט**, שסיימה שנים ארוכות וטובות כספרנית ילדים וכמורה למוזיקה בבתי הילדים. טוביט העשירה את עולמם של ילדינו בסיפור ובשיר ודי לראות באיזו שמחה הם ניגשים אליה עד היום, כדי להבין כמה משמעותית הייתה בשבילם. טוביט – נאחל לך רק טוב, הרבה עניין והמון ביקורים בספרייה, ולנו – שלא נתגעגע יותר מדי.

בחודש אוגוסט נפרדנו גם מחלק מחברי "סיירת התרבות" שלנו – צוות הנערים המדהים, שידו בכל ותרומתו לכל הפעילויות שלנו ממש עצומה. **פלג גל**, **שני גל**, **אורי בוזגלו**, **עפר שלמה** ו**עמית שפיגלר** מסיימים י"ב ומסיימים גם את שנות עבודתם בצוות התרבות. אנחנו מאחלים להם הצלחה רבה בכל וכבר מתגעגעים אליהם. עם עזיבתם אנחנו קולטים חברי צוות חדש מנערי כיתות טי"ד ויו"ד, ומתחילים בקורס הגברה שיעברו בשבועות הקרובים. תודה להם, והצלחה בצוות התרבות.

פרידה נוספת היא מ**אסף גולן**, שהחליט לסיים את תפקידו כרכז הלוגיסטי של התרבות אחרי ארבע שנים מושקעות ומצוינות.

אסף – תודה על הידע שהבאת, על המסירות והאחריות להקמות ופירוקים, להגברות והעברות, בחגים ובאירועים, בשעות החמות והקרות ובכל השעות הקטנות של הלילה. ותודה על הזמינות והעזרה לציבור כולו. בהצלחה לך בהמשך!

את אסף יחליף **איל צרויה**, בן זוגה של מיה מירון, שמביא עמו היכרות וניסיון בלוגיסטיקה הקיבוצית שלנו. לצערנו, קרוב לכניסתו לתפקיד איל שבר את רגלו, ואנחנו מאחלים לו החלמה מהירה ומקווים שיישוב אלינו בהקדם. בינתיים אנחנו פועלים ללא רכז לוגיסטי, ומחפשים מחליף לחודשי היעדרותו של איל.

חודש ספטמבר מביא מיד בתחילתו את ראש השנה. גם השנה נחגוג אותנו כל אחד בביתו אבל נצפה ביחד בבתינו בסרט החג שכבר הופך למסורת. אנחנו מקווים מאוד שנוכל לקיים את הלילה הלבן המתוכנן בהתאם להנחיות התו הירוק, ושנוכל לחגוג את סוכות ביחד!

המשיכו להתנדב ולהשתתף באירועים, כדי להעשיר את התרבות שלנו וליהנות ביחד.

אני מאחלת לכולנו שנה טובה, מלאת יחד ופעילות תרבותית איכותית,

צרויה

ברכות לוועדות החינוך החדשות
והרבה הצלחה בדרך-
התברכנו בנבחרת חזקה
ומקצועית בכל אחד מהועדות

ועדת גיל רך	ועדת בלתי פורמלי
מרב סולומון	רוני האוזנר
כרמל צ'רני	אילן אדוט
עמית אבישי	גלעד יהודאי
שושי בן שושן	ענבל יניב
דבורה מוצ'ניק	לאורה בקר
רויטל אלוני	מור יניב
מירי סוכה	מירי מירון
נועה שחר-פיצר	

מארכיונו של אברהם אילת צמד חמד—מי יודע?

"הפסקול של חיינו –

אנשים שפוגשים על שבילי הקיבוץ בתמונות מכל הזמנים"
שתי תערוכות צילום קהילתיות חדשות, חדר האוכל ומסדרון הלובי,
אוגוסט 2021 כתבה: גלית אורן

עודד שולר, יעל שולר ויובל יגר.
1947 צילם: דב סגל

יובל וסימה יגר

רגע לפני תערוכה חדשה, חדר האוכל פשט את בגדיו הקודמים, הקירות הלבנים נושמים ומהדהדים את רשמיהם. בשעה זו של 'בין התערוכות' אפשר להעריך את ההיכל הגדול הזה, המשמש בית לערב רב של סועדים ולעבודות האמנות שמתחלפות בו מזה שבע שנים.

לקראת סוף הקיץ וראש השנה, שתי תערוכות חדשות מציגות את הפסקול של חיינו בתמונות מכל הזמנים.

במסדרון יוצגו בקרוב תצלומיו של גדעון ורדי המציגים בעין אמנותית אוסף אנשים וכוריאוגרפיה של מצבים, על רקע תהלוכת הביכורים האחרונה.

בחדר האוכל מוצג אוסף תצלומים מקומיים של כ-20 צלמים, תמונות מהיום ומזמנים אחרים. התצלומים מאירים את 'המוכר' מזווית תיעודית של בני המקום, עם הרבה הומור ואמפטיה למצולמים. מראות מוכרים בסביבה הטבעית של הבית, הצובעים מחדש את ההווה השגרתית והבנאלית של היומיום, והופכים אותה לחוויה אסתטית ואמנותית.

בין השורות עולה הנושא של אינטימיות וחשיפה בין אנשים המכירים אחד את השני. לא קל להצטלם, על אחת כמה וכמה כשתמונתך נחשפת לעיני החיים אתך יחד בקהילה קטנה. לא קל גם לכוון את המצלמה אל אנשים מוכרים שאינם מהמשפחה, הצצה שעשויה להיחוות גם כפולשנית.

הצגת התצלומים לעיני הציבור יכולה ליצור שרשרת השתקפויות: המצלומים רואים את דמותם בתצלום כפי שהיא נשקפה לצלמת, וכפי שהיא מוכרת להם מתוך עצמם. לעיני האחרים, דמותם של המצלומים מתגלה בשלושה מופעים לכל הפחות: מתוך ההיכרות האישית עמם, כפי שהם מופיעים בתצלום, וכפי שהם נראים כשהם מתבוננים בתצלום שלהם; שרשור אשר יכול להעביר את חווית החשיפה שיש לפרט בתוך קהילה קטנה כמו הקיבוץ.

מלאכת האוצרות כללה את הבחירה של התצלומים והחלטה איך להציגם באופן הכי מכבד ונכון בתוך חדר האוכל; עבודה עם הרבה עניין ותקשורת עם האנשים והיצירות שלהם.

העבודות נבחרו לא רק בשל ערכן האמנותי אלא גם בגין העניין שהן עשויות לעורר אצל האחרים.

תודה לכל הצלמים והמצטלמים שנתנו את אישורם ותרומתם לתערוכה זו.

תודה לנטע שפיגלר על הרעיון המדליק והטאצי' האמנותי - הומוריסטי. תודה ליואב אילת שטרך על החייאת התמונות מן העבר, ההדפסה והמסגור.

תודה לצרויה רונן שממשיכה לפרגן לפרויקט התערוכות בקהילה. ותודה גדולה לחדר האוכל – וולטר מוצ'ניק ואנשי צוותו, שמארחים אותנו בחום.

ספט 2021

מאחלת לכל מי שעובד בצוות שותפות שכזו, בה הרצון להיטיב ולהיות שם, האחד עבור השני, בטוב וברע במלוא מובן המילה, עם חברות הדדית ותחושת שליחות לגודל האחריות שבידינו. בורכתי.

אני בטוחה לחלוטין שהקבוץ יצליח להתפתח בכל הרמות ונצלח את השינויים הנדרשים להמשך עתידנו ללא וויתור על הסולידריות, הערבות ההדדית וצביון חיינו.

תודה ברמה האישית על האמון שנתתם בי, זה ממש לא מובן מאליו, ובעוד כחודשיים אפרד מכ- 27 שנים של עבודה בתוך הקיבוץ, מתוכם עשור בתפקיד ניהולי.

ולאחר הפוסט הארוך, ולמרות דברי הפרידה המוקדמים, אני בתפקידי עוד כחודשיים והם מלאני עבודה ותהליכים, ואני במלוא המרץ עד סוף הכהונה וככל שיידרש גם לאחר העברת המקל.

ציור קהילתי על קיר הכלבו. צילם: גדעון ורדי

קצת מהמתרחש אצלנו:

קמיני עץ-

לאור כך שכולנו כבר מודעים לנוק הסביבתי והאקלימי שתנורי העץ מייצרים, דנה הנהלת הקהילה בנושא ואנו מעוניינים לקדם תהליך של יצירת הבנות והחלטות משותפות לגבי השימוש בתנורי העץ. בינתיים אנו קוראים לכל מי שמחמם בחורף את ביתו בתנור עץ לדאוג לכך (זה הזמן - לפני החורף) שההתקנה של הארובה היא בהתאם לתקן, נשמח מאוד לבחינה של מעבר לאמצעי חימום אחרים לטובת הכלל והיקום.

כפר סטודנטים -

השנה הגיעו שמונה סטודנטים חדשים לכפר המונה 21 סטודנטים. את הכפר מלווה לאורך הדרך צוות

זהו דו"ח מנהלת קהילה אחרון שלי, ולכן כותבת מילות פרידה לפני שמסיימת (מסיימת בסוף אוקטובר, תחילת נובמבר).

מודה שהיד קצת רועדת כשחושבת על כך וחשה תחושת פליאה על מושג הזמן - במבט לאחור חשה כאילו רק התחלתי, אך ביומיום, הדרך מורגשת עם כל תלאותיה, מדרונותיה ועליותיה.

למרות שלא מעט שנים פעלתי לצדם של איציק (כהנא) ולאחר מכן מרב (רונו), עד שלא ישבתי בכיסא עצמו לא הבנתי את גודל המורכבות, קשיי התפקיד והבדידות. מן הצד השני - הייתה תחושת הזכות להיות חלק משמעותי בעיצוב הדרך של הקיבוץ תוך ניסיון, ברמה היומיומית, לתת מענה לפרט, למנהלים, למערכות. לאורך הדרך חוויתי הרבה רגעי שמחה והתרוממות רוח, כשהמשמעותיים ביותר ביניהם היו הרגעים בהם הצלחתי לסייע לחבר או חברה ברמה אישית.

אין לי ספק שעשיתי טעויות וצר לי על המקומות בהם התקיימה פגיעה, אך מקווה שהצלחתי לעשות טוב ולהיות כתובת לרבים מכס ומודה לכל מי שאפשר לי להיות שם עבורו.

יש לנו קיבוץ מדהים עם אנשים נפלאים ואני שמחה לסיים את תפקידי כשבלבי אהבה והרבה אופטימיות לעתיד. יש לנו מנהלים יוצאי דופן הנותנים את כל לבם לעשייה השמירית ואני מודה לכל אחד ואחת מהם על השותפות. הם ראויים לפרגון הרבה יותר ממה שהם זוכים לו, ואם יש מקום שהייתי מצפה שהקבוץ ואנשיו יתבגרו לתוכו זה היכולת למילה טובה, חיבוק, התנדבות ושותפות במקום לעמוד מהצד ולבקר. ואם מותר לי לבקש בקשה עם סיום התפקיד ולרגל השנה החדשה - אנא, מצאו מנהלת של פעילות/ אגף וגשו ושבו אותה. על עבודתה. זה קריטי לצביון שלנו וליכולתנו לשמר אנשים מופלאים בעבודתם.

תודה מיוחדת אני חבה להנהלת הקהילה שלאורך כל הדרך נרתמה, באחריות רבה, לעשייה ולסיוע בהתלבטויות רבות וקיבלה ומקבלת הכרעות קשות ומורכבות באומץ לב חברתי.

למנהלי האגפים שנפשי נקשרה ברמה האישית אליהם, העבודה עמם כתף אל כתף ברמה היומית 24/7 היא יכולתנו האמתית בתפקוד הקיבוץ ומערכותיו הקהילתיות. וכמובן, תודה לשי ועובד על שהנם שותפים מלאים מתחילת הדרך ולאורכה.

גיל רך -

לשמחתנו מרב סולומון נשאר עמנו לשנה אחת (לפחות) ותמשיך להוביל את החינוך לגיל הרך בשמיר. גם בגיל הרך אנו פותחים את השנה עם צוותים מלאים ובתים הומי ילדים. כ- 50% מהצוות בגיל הרך הוא שמירי, נתון מדהים היכול ללמד רבות על מצב המערכת וההתנהלות.

אנו מאחלים שנה טובה לכל הילדים, ההורים והצוותים. שנת שגרה ובריאות.

ועדות חינוך -

עם תחילתה של השנה אנו יוצאים לדרך עם שתי ועדות חינוך.

אני מודה לכל מי שפנה לקחת בהן חלק, מודה בשנית לכל מי שלקחו חלק עד כה, ובוודאי למי שממשיך. ועדות אלו הן בעלות חשיבות רבה לתפקוד המערכת החינוכית ועמוד השדרה שלה. מאחלת להן הרבה הצלחה.

מעבר מבנק אגוד למזרחי -

בימים אלו מתבצע מעבר חשבוניות הקבוץ והחברים מאגוד למזרחי טפחות, אנו מודים על הסובלנות ושיתוף הפעולה מצד החברים לתהליך.

תב"ע -

בהמשך לנכתב בנושא בעלון הקודם, אנו ממשיכים לקדם את הליך תב"ע חדשה לקיבוץ, קיימנו מפגש מורחב של ההנהלות וועדת תכנון להצגה ראשונית של תכנית התב"ע ומשמעותה, ובקרוב נציג לציבור את החלופות לקראת דיון ואישור החלופה הנבחרת.

מרפאת שיניים -

הנהלת הקהילה קיימה דיון לגבי המרפאה ובחנה את האפשרויות הקיימות, מתוך רצון לשמר מתן שירות של טיפולי שיניים בשמיר. ההנהלה יחד עם אורית, מנהלת הרווחה והבריאות, תבחן מדי תקופה את תמונת המצב ואת האפשרויות הקיימות ותקבל החלטה בהתאם. ההחלטה תתקבל בראיה ארוכת טווח, שתשרת באופן המיטבי את פתיחת המרפאה ושימור השירות.

בברכת שנה טובה, מלאת בריאות, רגעי אושר ונחת ברמה האישית והקיבוצית.

בהצלחה לכל העוסקים בעשייה ולכל מי שתומך ומסייע.

שקמה.

מתנועת החלוץ. הסטודנטים משתלבים בעבודה בחינוך הבלתי פורמלי ובמערך הרווחה, ואנו תקווה שהשנה ישתלבו גם בעשייה החברתית - תרבותית באופן משמעותי יותר.

מאחלים לממשיכים ולמצטרפים שנה טובה ומוצלחת בלימודים, בעשייה ובחיים האישיים.

השומר הצעיר -

קומונת השומר הצעיר ממשיכה להתגורר אצלנו. בשנה החולפת השמוצניקים הקומונרים נתנו מענה בזמני קורונה ובשופף, הדריכו את הילדים והנוער והפכו להיות גורם משמעותי במערך החינוך בלתי פורמלי. אני מקווה ומאמינה שבשנה הקרובה עבודתם תתרחב ותעמיק וקן השומר הצעיר בשמיר יהווה מרחב חשוב לנוער. גם לשמוצניקים החדשים ברכת שנה טובה וחזק ואמץ.

קורונה -

עם תחילת סבב החיסון השלישי, רוב האוכלוסייה הרלוונטית בשמיר התחסנה במידי, וזאת לאור ההתגייסות המדהימה של צוות המרפאה, שגם בימי שגרת קורונה תומך מעל ומעבר בבדיקות וייעוץ בתחום.

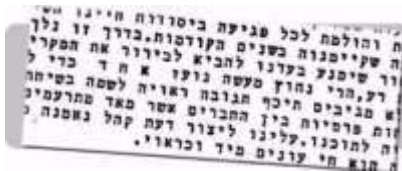
מכיוון שאנו חיים בצורת חיים מאוד מרושתת, פוטנציאל ההדבקה הוא גדול לעומת צורות חיים אחרות. לכן יש צורך (לדעתני) להקפיד מעבר להוראות המדינה לטובת יכולתנו להמשיך בשגרה, כשכל הפעילויות פתוחות. הגדלת ראש מעבר להוראות המדינה ולקיימת אחריות אישית על ההתנהלות היא בידי כל אחד ואחת מאתנו ואני יודעת שרובם פועלים כך ומודה על כך.

בלתי פורמלי -

בימים אלו מסיימת רוני האוזנר את עבודתה כמנהלת החינוך הבלתי פורמלי, ואני מאחלת לנו שנזכה למנהלת לפחות כמוה. רוני הצליחה בשלוש שנות עבודתה לייצב ולחזק את המערכת עם המון שמחה, צבע ומהות ועל כך המון המון תודה.

אנו מתחילים את השנה עם צוותים מלאים ויציבים וזה ממש ממש לא מובן מאליו. נאחל לילדים, להורים ולצוותים שנה מופלאה מלאת שגרה ובריאות.

רוני - מאחלים לך המון הצלחה בדרך החדשה וכבר מתגעגעים.

לאט ממה שחשבת (כנראה שככה זה כשאתה אופטימי יתר על המידה):

Time flies when you're having fun

ממש כמו התחושה של שקמה, כך גם אצלי. לפני 4 שנים נבחרתי לתפקיד יו"ר המזכירות הרחבה, ונדמה שעברו רק כמה ימים, והנה נגמרת הקדנציה.

בזמן הזה למדתי המון על הקיבוץ, על הקהילה, ולא פחות מזה – על עצמי. כשהתמודדתי על התפקיד, התייעצתי על כך עם מספר אנשים, ושמעתי לא פעם חשש האם במסגרת התפקיד אצליח להיות "ממלכתי" ושקול, ולא לתת לאמוציות שלי להתפרץ (וכל מי שמכיר אותי יודע שיש לא מעט כאלו 😊). התשובה שלי בנושא הייתה שאני מאמין שכן, אבל כמאמר חז"ל "אל יתהלל חוגר כמפתח". אני רוצה להאמין שבפן הזה עשיתי עבודה לא רעה. למדתי בזמן הזה שלעיתים לאנשים יש דעה שונה משלי, ולא דווקא בגלל שהם לא מבינים משהו שהסברתי. אלא שלאנשים שונים יש דעות שונות, וזה בסדר גמור ולגיטימי. הפועל היוצא מזה הוא שלפעמים ההחלטות המתקבלות שונות מדעתי האישית, אבל זו המהות של חברה דמוקרטית כשלנו, ובכלל – אסור לקחת ללב יותר מדי.

לאורך כל התקופה השתדלתי להוביל את המזכירות הרחבה לדיונים ענייניים, כאשר השיח הוא תרבותי ולא פחות חשוב – מכבד. לפני כשנה וחצי, כשהיו בחירות חדשות לנציגי הציבור במזכירות הרחבה, נבחר הרכב מאוזן הרבה יותר מבחינה מגדרית, ומלא בדעות שונות ומגוונות. וטוב שכן. אני מאחל לכולנו שנדע, כחברה, לדעת להכיל דעות שונות משלנו, ולכבד אחד את השני – גם כשאננו מסכימים.

כשהגתי את מועמדותי לתפקיד יו"ר המזכירות הרחבה, הצבתי לעצמי שלוש מטרות עיקריות:

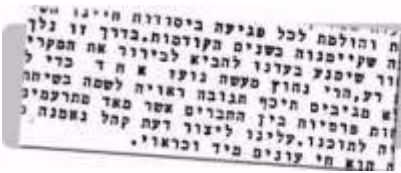
- ✓ קידום צוות שיבחן את אורחות החיים שעליהן החלטנו בתחילת שנות ה-2000 ויציע נקודות לשיפור (בפרספקטיבה של 20 שנה).
- ✓ קידום נושא הצעירים בשמיר, עם הגדלת המעורבות שלהם בקיבוץ.
- ✓ וקידום צוות שילמד את סוגיית סטטוס בני התושבים ויציע מתווה מתאים להתקדמות בנושא.

כשאני מסתכל על המטרות האלו, אני בהחלט מרגיש שהדברים מתקדמים בכיוון הרצוי, אם כי

(א) **הצוות לבחינת אורחות החיים** החל בעבודה לפני כשנתיים, לאחר שקיבל מנדט מהמזכירות הרחבה לעסוק בנושא זה. הצוות מורכב מ-12 חברי קיבוץ, מגוון גילאית (גילאי 30-80), מאוזן מגדרית כמעט לגמרי, יושבים בו בעלי תפקידים לצד נציגי ציבור, והכי חשוב – משלב דעות מגוונות. הצוות סימן לעצמו מספר נושאים מרכזיים לבדיקה, דיון וטיפול: **מתווה חלף הורשה, המיסוי הפנימי בשמיר, היקף הערבות ההדדית בקיבוץ, ונושא בתי החברים**. לאחר תקופת לימוד הנושאים, נכנסה עבודת הצוות ל"תרדמת קורונה", בה היינו, כקהילה, פחות פנויים לעסוק בנושאים אלו, אבל בחודשים האחרונים חזר הצוות לפעול כמו שעון שוויצרי. כפי שכולכם יודעים התחלנו בשיתוף הציבור בנושא מתווה חלף ההורשה, כשבמקביל יש הבשלה בתוך הצוות לגבי מתווה חדש בנושא המיסוי הפנימי בשמיר (הנושא יוצג לציבור בקרוב). לאחר מכן ימשיך לעסוק בנושאים האחרים, וגם אותם נביא לדיון פתוח בציבור. זה המקום להגיד תודה רבה לכל חברי הצוות, שמגיעים לישיבות שבוע אחרי שבוע, ולמרות עומס העבודה לא מקלים ראש בשום נקודה או נושא. את הצוות מלווים לאורך כל הדרך נציגי מחלקת הישובים במועצה, וגם להם מגיעה תודה.

(ב) את קידום נושא **הצעירים בשמיר** התחלנו (שקמה, שי ואנוכי) להוביל כמה חודשים לאחר כניסתנו לתפקידים לפני 4 שנים. קיימנו מפגשים עם הצעירים הן בשמיר, והן במרכז, כשלאורך כל הדרך אנחנו מדגישים את החשיבות של השתלבות צעירים בקיבוץ, שבאה יחד עם מעורבות ואכפתיות בחיי הקהילה. יש לנו צעירים מדהימים, עם יכולות בלתי רגילות שמותאמות לעידן הטכנולוגי בו אנחנו חיים, והם ללא ספק מסמנים את העתיד (וההווה) של קיבוץ שמיר. בהמשך הובלנו **להסדר צעירים חדש, שבמרכזו מינוי רכז צעירים** - נמרוד רונן, שנכנס לתפקיד לפני מספר חודשים, והחל בעבודה חשובה זו. אני מאמין שצעד זה יניב פירות כבר בתקופה הקרובה, דבר שיפעל לטובת הצעירים והקיבוץ כאחד.

משולחנו של יו"ר המזכירות הרחבה

התפשטות הווירוס ברחבי בעולם וההשפעה הגלובלית שבאה בעקבות זאת, באו בהפתעה לכולם, וזה כמובן כולל גם את כל קהילת שמיר. צוות ההנהלה, הנהלת הקהילה, מנהלי האגפים והפעילויות, וכן כלל הקהילה נאלצו להתמודד עם נושא הקורונה, שהיה חדש ושונה מכל מה שהכרנו עד היום, וזאת על בסיס מידע לא שלם, והתנהלות בתנאי חוסר וודאות.

לאורך כל הדרך והתקופה הזו, מה שעמד (ועדיין עומד) אל מול עינינו היה טובת הקהילה ובריאות החברים בה. מטבע האדם, בפרספקטיבה של זמן, ובהסתכלות אחורה, כולנו נוטים לבקר החלטות שעשינו (או שנעשו), על סמך כל מה שאנחנו יודעים היום. יכול להיות שהיינו צריכים לקחת החלטות שונות, אבל לפני שאנחנו ממחרים להעביר ביקורת בואו נזכור שמטרת כל החלטה שנלקחה (ונלקחת) הייתה להיטיב ולחזק את הקיבוץ וכלל הקהילה, ועל סמך המידע שהיה באותו הזמן.

מאחל לכולנו שבעתיד נדע להתמודד עם נושא הקורונה טוב לפחות כמו שהתמודדנו עד כה.

ואפרופו ניהול קהילה...

כמו שכבר כולם יודעים, שקמה אינה ממשיכה לקדנציה נוספת כמנהלת הקהילה (ושוב, אני מאחל לה המון הצלחה בהמשך הדרך). לאורך השנה האחרונה הייתי שותף להתלבטויות של שקמה בנושא, ומרגע שהיא לקחה החלטה סופית, הרגשתי שעומדת בפניי דילמה אמיתית. אחרי תקופה של הבשלה פנימית, ולא מעט התייעצויות עם ג'ני, זוגתי, החלטתי להציג מועמדות לניהול הקהילה ב-4 השנים הבאות. מהרגע שהודעתי שבכוונתי לעשות כך, היו מספר אנשים שפנו אלי, ושאלו אותי למה לעזאזל אני רוצה לעשות את התפקיד הזה, שהוא קשה ומתיש (ואף יהיו כאלו שיגידו כפוי טובה). והאמת – זו השאלה הראשונה ששאלתי את עצמי, בתחילת הדרך. התשובה שנתתי לעצמי (וכאמור שכנעה אותי) היא שלאורך כל החיים (ובעיקר בשנותי הבוגרות) אני מרגיש ויודע ששמיר הוא הבית, וכשם שאכפת לי מבית שלי, ככה אכפת לי מקיבוץ שמיר.

בארבע השנים שחלפו תחושה זו רק התגברה והתחזקה אצלי, ויחד עם תהליך ההבשלה הפנימי שעברתי אני חש שזה עיתוי טוב בשבילי לעשות את הצעד הזה, להמשיך ולהוביל תהליכים בקהילה ולשרת את הציבור בשמיר.

ג) **הצוות לבחינת נושא בני התושבים** החל בעבודה לפני יותר משנתיים, לאחר שגם הוא קיבל מנדט מהמזכירות הרחבה. הצוות מורכב מנציגי החברים, וכן מנציגי התושבים (שנבחרו על ידי התושבים בעצמם). את הצוות ליוותה ברגישות ונחישות נועה גופר מחברת "מודוס". עבודת הצוות התקדמה עקב בצד אגודל, כשלכולם ברורה המשימה שעומדת לפנינו, והמורכבות הרגשית שמעורבת בעבודה זו. כל המפגשים של הצוות היו טובים ומכבדים, ואני שמח לבשר שיש תוצאות. **מתווה עקרוני יוצא לציבור לצרכי דיון וקבלת פידבק בעוד מספר שבועות**, ואני כולי תקווה שנצא לדרך חדשה. גם פה, אני מעוניין להודות לכל הצוות על כל העבודה הקשה.

כאפילו לסיכום התקופה הזו, אני רוצה להגיד תודה לכל אלו שעוזרים ותומכים לאורך התקופה הזו. תודה מיוחדת אני רוצה לשלוח מפה אל שקמה ושי. **לשקמה**, שמסיימת קדנציה עמוסה כמנהלת הקהילה, אני רוצה לאחל בהצלחה רבה בהמשך הדרך. העבודה לצידך הייתה מלמדת ומצמיחה, אני בטוח שכל מי שעבד לצידך שותף לתחושה זו, וכל מי שיעבוד לצידך בעתיד ייחנה מאותם הדברים בדיוק.

שי ממשיך לעוד קדנציה כיו"ר ההנהלה הכלכלית, ומעבר לעבודה הבלתי רגילה שהוא עושה בפן הכלכלי, יכולנו להרגיש לאורך כל הדרך את הניסיון שיש לו בצד הקהילתי, מה שתרם לעבודה המשותפת מעל ומעבר. אני מאחל לו ולי שנמשיך בעבודה משותפת לפחות עוד 4 שנים.

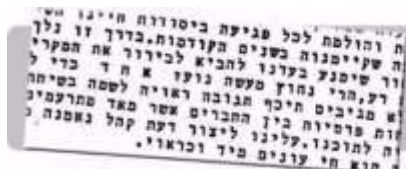
בכלל, העבודה לצד שקמה ושי הייתה מרתקת, ולאורך כל הדרך הרגשתי את העוצמה בעבודה משותפת של "השלישייה". היכולת לעבוד כצוות הייתה בעיני לא פחות ממופלאה, כאשר אנחנו נעזרים זה בזה לטובת התייעצויות, התלבטויות, שיתוף ותמיכה. **זה המקום להגיד לשניכם תודה רבה רבה!**

הקורונה כברבור שחור וקהילת שמיר -

רטרוספקטיבה

לאורך כל הקדנציה עסקנו וקידמנו מגוון רחב של נושאים נוספים (נושא "חברות מחוץ לשמיר" הוא דוגמה אחת), אבל בהסתכלות אחורה כנראה שנושא התמודדות הקהילה עם הקורונה (הווירוס, לא הברירה) בולט מעל כולם.

משולחנו של יו"ר המזכירות הרחבה

כשחייך לשעבר אני יודע שתמיד צריך לזכור שלעמוד לצד הבריכה (ואף לטבול את הרגל מפעם לפעם) זה דבר שונה מאשר לקפוץ למים בעצמך, ורק כאשר עושים זאת אפשר להבין כמה המים באמת רטובים וקרים, אבל אני בהחלט מרגיש שזו עת מתאימה לעשות כך. אז זהו להפעם.

כמו שכולנו יודעים, לכל דבר טוב יש סוף, וגם לטור הזה (אין כמו לפרגן לעצמך 😊). מאחל לכולנו שנה טובה, שנת בריאות, שנת אושר, וכן שנה מלאה אנרגיות טובות והחלטות נכונות.

עובד בן זאב, יו"ר המזכירות הרחבה.

קיבוץ שמיר הוא מקום מופלא בעיני, עם אנשים מדהימים, וכשאני חושב על הדברים שאפשר לעשות יחד - השמיים הם הגבול.

בהסתכלות קדימה אני מסמן כמה מטרות שיכולות להמשיך להצמיד את הקהילה קדימה – חיזוק הקשר הרב-דורי, הגברת המעורבות של כולנו בחיי הקהילה בתחומים השונים, שיפור תהליכי הקליטה של בני הקיבוץ בזמן חזרתם לשמיר, יצירת כר פורה בשמיר להצמחת יזמויות ועוד ועוד. בפן האישי, השנים האחרונות תרמו ליכולת שלי להיות קשוב יותר לאחרים, לרחשי ליבם ולצרכים של אנשים שונים. מהצד השני, העבודה לצד שקמה לימדה אותי המון על המורכבות שבניהול הקהילה, וכן על מה נדרש ממנהל קהילה.

איפה היינו ומה עשינו...

סיכום בתמונות של שנת תשפ"א בחינוך הבלתי פורמלי

למעלה: ילדי שכבת ד'ו' במחנה
צופי בברעם

באמצע: ילדי מנגו טובלים
במג'רסה

למטה: חצב באתר החרמון

מוצאו מבורמה, מלאיה והפיליפינים.

החוקר ההולנדי ג'ורג' אדוארד רומפף שתאר אותו לראשונה קרא לו בהתפעלות "מי זה?" והתרגום הוא אלמון מלשון אלמוני.

פריחת האלמון ההודי בצורת אשכולות המופיעים מסוף האביב ועד אמצע הסתיו. כל אשכול מורכב ממספר פרחים קטנים ואורך חיי כל פרח הוא שלושה ימים. הוא נפתח לראשונה בלילה בצבע לבן ובריח עדין ומשכר. הפרח נשאר לבן עד הבוקר וממשיך להפיץ ניחוח, אך במהלך היום משתנה צבעו לורוד והופך לאדום עמוק בערב. כך נוצר מופע מרהיב המושך אליו צופיות ומאביקים אחרים לרוב.

בפריחי האלמון אין אפשרות להאבקה עצמית, הוא זקוק למאביק, אך בישראל לא נמצא הפרפר המיוחד, לכן האלמון לא מבשיל זרעים בארץ והריבוי נעשה מייחורים.

אלמון על הפינה הצפונית של חדר האוכל

אוגוסט 2021

הגענו לתחילת אוגוסט ואני לא אפתיע אתכם אם אספר שאנו סובלים מהחום, אבל אולי אפתיע אתכם אם אספר שזו לא השנה הראשונה שהקיץ הוא חם... לכן החלטתי להביא את משפטי הפתיחה מהכתבות בשנים קודמות:

2011 קיץ, קיץ, קיץ, ימים חמים ואפילו לוחטים מאפיינים את חודש יולי, אחרוני הפרחים הצבעוניים כבר התייבשו.

2012 חודש יולי תוקף אותנו בגלי חום שאינם נגמרים, חודש אוגוסט ממשיך את חודש יולי ברמת הטמפרטורות, בינתיים לא מרגישים הקלה של ממש בחום.

2014 חודש יולי עובר עלינו קשה, בחום המעיק של חודש יולי אולי ניתן למצוא מעט פריחות בשדות, פה ושם, אבל למי יש כוח לטייל בתוך הנוף המצהיב.

2015 מה כבר קורה בחודש יולי? חם, רוב הזמן חם. בשדות הבר קוצני וחם, ריח של אבק וריח של שריפות, אבל בשדות המושקים ובמטעים זו עת היבולים – תירס, אבטיחים, שזיפים ואפרסקים ומה לא. ובגינות הנוי והדשאים חגיגה של ממטרות, ככה זה כשחם.

2016 אמצע חודש יוני, קיץ אופייני, יום חם ויום חם יותר. בימי החום האלה הלכתי לבקר בנחל שלנו, שם קריר יותר, רעש המים נעים לאוזניים ושפע הירוק מרגיע את העיניים.

2017 בחודש יולי נמדדו טמפרטורות גבוהות ב-3 מעלות מהממוצע לעונה, נתונים שהורגשו היטב בגלי החום שפקדו את כל חלקי הארץ בחודש האחרון.

2019 אנחנו עמוק בתוך הקיץ, יום חם ויום חם יותר. קצת קשה לצאת לטיול רגלי בטבע, אלא אם כן נצמדים למקורות מים.

זה כל מה שרציתי להגיד בעניין הקיץ.

ועכשיו לצמחים היפים שנותנים את מיטב פריחתם בקיץ. כולם פורחים כעת בצבעי אדום – כתום חזקים, וכולם הגיעו מהמזרח הרחוק, או דרום אפריקה.

אלמון הודי *Quisqualis indica*, משפחת קומברטיים

אלמון הודי הינו שיח מטפס נכרך-נשען, שענפיו מעוצים. בטבע המטפס גדל ביערות. **אצלנו הוא מבסה את הקיר הצפוני של חדר האוכל**, שווה ללכת ולראות.

פּוֹיֵנַת הַטֶּבַע של עיריית שני

כמו צמחים רבים אחרים, הצמח אוקלס בחוות הנוי על ידי רות בנימין.

זהו שיח גדול שיכול להגיע ל- 5 מ' גובה ורוחב, בעל עלים מנוצים ופרחים כדוריים מרהיבים בצבע ורוד. כותרת הפרח זעירה וממנה בולטים האבקנים הארוכים שצבעם אדום וורוד. הפריחה נמשכת כל השנה, פרט לחודשים הקרים בהם נפסק הצימוח ועימו נפסקת הפריחה.

באזורים חמים, הפריחה נמשכת כ- 10 חודשים בשנה. הניצנים נראים כמו פרי של פטל.

ניצנים של קליאנדרה

לצמח צורת צימוח חופשית של שיח רב גזעים בעל ענפים שמוטים כלפי מטה. אפשר לעצבו כמטפס למחצה, אם שותלים אותו סמוך לקיר ותומכים בענפים הרכים, עד שהם מתעצבים ועומדים בזכות עצמם.

אפשר וכדאי לראות את השיחים מול הלול, כמו כן יש שיח גדול מאוד מול הבית של משפחת קודלש.

מימין: עלים ופרי למטה: קליאנדרה פורחת.

בוהיניה גאלפיני BAUHINIA GALPINII סדרת הקטניות משפחת הכליליים (קסאלפיניים)

מרבית הבוהיניות הן עצים בגובה 6 עד 8 מטרים, עם עלווה המתפרשת לרדיוס של 3-6 מטרים.

מוצאה של בוהיניה גאלפיני מדרום אפריקה.

הפרחים בעלי חמישה עלי כותרת וצבעיהם עשויים להשתנות על פי המין. הגוונים הנפוצים הם ורוד, ארגמן, צהוב וכתום. הפריחה לרוב מתחילה בסוף החורף ויכולה להמשך עד תחילת הקיץ.

העלים עגולים בצורת לב והפרי תרמילים, אופייניים למשפחת הקטניות. אנחנו מכירים היטב את הבוהיניה שמכונה "עץ ליל הסדר" ומקשטת את

פרחי הבוהיניה גאלפיני

האביב בפרחים בצבעי סגול, ורוד, לבן.

את צמחי הבוהיניה גאלפיני שתלנו לראשונה בשנות ה-70 בגן הנוי כשיחים לאורך המדרכה שבין גן רימון לשכונת ה-24 או שכונת הבריכה (אני עוד עבדתי אז בנוי). היינו בטוחים שאלו שיחים, אך אם תרימו מעט את העיניים תראו כיום את פרחיהם בראש עצי האורן. אכן זהו בעצם מטפס.

הענפים הגמישים והארוכים של עץ זה משמשים לעתים קרובות את המקומיים בדרא"פ לאריגת סלים ולבניית קורות גג לבקתות שלהם.

קליאנדרה סורינמית - ורודת קרקפות משפחה: מימוסיים Calliandra haematocephala

הסוג קליאנדרה מונה כ- 200 מינים רובם מהאזורים הטרופיים והסובטרופיים של אמריקה.

איפה היינו ומה עשינו...

סיכום בתמונות של שנת תשפ"א בחינוך הבלתי פורמלי

למעלה: ילדי שיבולת בקלעת
נמרוד

באמצע: המדצ"ים
למטה: הנעורים מבליים באילת

חינוך בלתי פורמלי

סיכום, פתיחה וברכה

כתבה: רוני האוזנר

וכך, עוד שנה בחינוך הבלתי פורמאלי הסתיימה לה. רוחות חמימות של שלהי אוגוסט מבשרות על בואה של שנה חדשה. הזמן עובר, חולף במהירות ועם השינויים התכופים שהתקופה הסוריאליסטית הקורונית הזו מביאה עימה, חשוב להאט ולהכיר בקיים, השופע אתגרים והצלחות, תיקונים וניצחונות.

גם לנו, בחינוך הבלתי פורמאלי הייתה שנה יוצאת מן הכלל. מסגר לקפסולות, משגרה לבידוד, מהמסך ובחזרה "לספסל" הלימודים. למדנו שגמישות יכולה להיות תכונה נרכשת, שספונטניות מחשלת, שתכנון מראש חשוב – אך לעיתים מקומו להישאר במגרה. הכרנו ביכולות שלנו להמציא את עצמנו מחדש ולהפיק את הטוב מהקיים, גם כשהרגשנו שהמציאות, כמו משחקת אתנו פעם אחר פעם. הרגשנו שאנו נדרשים to step up - כמו שאומרים, ושבלב הסערה המערכת שלנו כל כך חשובה ויודעת לתת מענה יציב ותומך.

עם מציאות השנה האחרונה קיבלנו את הילדים והנוער בתדירות גבוהה מתמיד, והצלחנו לראותם (תרתי משמע) באופן שהולם את מטרות החינוך החברתי. קידמנו תהליכים אישיים וקבוצתיים, עמדנו באתגרים של היעדר צוות פעם אחר פעם וחשוב מכל, למדנו את מה שאנו יודעים מזה שנים - שמקומה של המערכת הבלתי פורמאלית ראוי להיות במקום מרכזי בחייהם של הילדים והנוער.

עם הבנה זו, קיבלנו גם את תמיכת ההורים ובהמשך את תמיכת הנהלת הקהילה, ובשמ"ח אנו מתרחבים ליום פעילות נוסף על הקיים, בהתאם לצורך של כל בית ילדים. אנו מתרגשים וגאים לעבוד במערכת קהילתית המאפשרת לנו את התנאים המיטיבים להתפתחות מקצועית וראויה יותר, עבור כל צדדיה. לחיי התרחבות נוספת משנה לשנה!

עם סיום הקיץ, אנו נפרדים ממספר אנשי צוות יקרים ומשמעותיים ומשורות אלו נכיר להם תודה והערכה על עבודתם המסורה והאוהבת.

לעתליה ודביר הקומונריות המקסימות מהשומר הצעיר, תודה על ים ההשקעה הטובה ועל כך שהבאתן אתכן את רוח התנועה והצלחתן לעשות את מה שלא נעשה כאן שנים.

תודה גם **לצחי רובין רכז גליל עליון** שהיה למנוע חיובי כל כך! הייתה לנו שנה מצוינת בשומר הצעיר עם נוכחות של שכבת מדצ"ים ששברה שיאי פופולריות ונוכחות בפעילויות. ממשכים עם כל הטוב הזה גם בשנה הקרובה...

למיכאל שטרית ונעם למל המופלאים, על שנתיים אדירות בנעורים שלנו, שהפихו בנוכחותם הטובה קסם ושמחה, ריקודים ואהבה ויצקו ערכים אנושיים, חברתיים ותרבותיים בעבודתם מהמעלה הראשונה.

לעדי אילון שכבשה את לבבות ילדי מנגו בשנה האחרונה והייתה לאשת צוות משמעותית כל כך עבורנו.

נוכחותם נגעה בכל כך הרבה ילדים ובני נוער, והרווח הדדי ולכל החיים. נאחל להם את מלוא ההצלחה בהמשך דרכם.

תודה גדולה גם לחברי ועדת החינוך היוצאת, על חמש שנים (!) של מחויבות ומסירות, על מפגשים בשגרה ועל התכנסויות מעכשיו לעכשיו. תודה על המעטפת התומכת שנתת לנו, על האומץ לעשות שינויים, על קידום מטרות ופרויקטים ועל תרומתכם המשמעותית בייצוב ושיפור המערכת הבלתי פורמאלית.

אנו פותחים את שנת הלימודים החדשה עם אנשי צוות חדשים ואיתם צוות ותיק יוצא מן הכלל, שהפך לחלק משמעותי מחיי הילדים וקהילת החינוך בשמיר, עוגנים של מקצועיות ויציבות!

קבלו אותנו- צוות חב"פ לשנת תשפ"ב...

חצב- שושי בן שושן, גל כץ וינה רבינוביץ

שיבולת- סתיו קדושים, ליאור זוהרי ודניאל אבן

מנגו- אמיר קדשברג, מאי יחזקאל ודוד מוזס

נעורים- מיה מירון, עופרי כהן, אילון נאור

ברי מזל אנחנו שזכינו לקבל את השנה עם צוות מלא ושמאפשר לנו לפתוח את השנה כסדרה. לצוות שלנו נוספים גם מדריכות וחונכות נפלאות מהקיבוץ, מהסביבה ומכפר הסטודנטים, נערים ונערות שמתנדבים ועובדים בבתי ילדים ומהווים חלק בלתי נפרד מהצוות שלנו. אנו מתרגשים לצאת לדרך לשנה חדשה, עם ועדת חינוך בלתי פורמאלי חדשה ומבקשים להמשיך לגדול, להשתפר, ללמוד ולעשות טוב ביחד!

מהכל נשאר רק שלושה דברים:
הידיעה שאנחנו תמיד בהתחלה
הידיעה שאנחנו חייבים להמשיך
הידיעה שיפסיקו אותנו לפני הסיום.

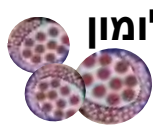
לעשות מההפסקה דרך חדשה
לעשות מהנפילה צעד של מחול
מהפחד- גשר
ומהחיפוש- מפגש.

פרננדו פסואה.

לילדי שמ"ח, לנעורים שמיר, להורים, לכל השותפים החשובים שלנו בעבודתנו המשותפת, ולכל קהילת שמיר: שתהא שנה נפלאה ומתוקה מדבש!

**שלכם ואתכם באהבה,
צוות החינוך הבלתי פורמאלי**

עדכונים ממערך החינוך מאת: מירב סולומון

שנה חדשה, שנת תשפ"ב.

עוד שנה מתחילה לה... אך רגע לפני, זה הזמן להיפרד מהשנה שהייתה.

שנה מאתגרת, סגרים, קליטה מתמשכת, חל"ת קורונה, בידודים, חיסונים, מחלות רבות. ובתוך כל זה שמירה על שיגרה במידת האפשר, ילדים שגדלים ומתפתחים כי אותם הרי אי אפשר לעצור. צוות שחושב, מתגמש, מתנסה בדברים חדשים, מתמודד עם משימות לא רגילות ומצליח. נמצא בכל רגע ורגע במקום הנכון למען הילדים ובשביל ההורים. יופי של שנה.

שנת תשפ"א הסתיימה ועם סיומה נפרדנו ממספר נשות צוות וותיקות מאוד.

נשות צוות שהיו שנים רבות חלק מהנוף השמירי, שגידלו באהבה ילדים רבים ממשפחות רבות בשמיר. ילדים שחלקם כבר בוגרים. נשות צוות שהרגישו חלק. חלק ממערכת החינוך, חלק מהקהילה. שמיר היה בשבילן כמו בית. הן הכירו את המקום, הטבע, המקומות המעניינים והמיוחדים, את האנשים ואת הקהילה היכרות רבת שנים, עמוקה ומשמעותית. ובחרו ללכת הלאה, להמשיך בדרכן לשלב הבא בחייהן.

רוצה לאחל לכל הנשים הנהדרות, הוותיקות והפחות ותיקות שעזבו אותנו השנה, שנה נפלאה והצלחה בדרכן החדשה. שמחים על השנים הרבות שזכינו ליהנות מכן.

עוד שנה מתחילה לה... והתקווה שנהיה הרחק מהקורונה, התבדתה. הקורונה עדיין פה אך הפעם נעשים מאמצים רבים לפתוח את השנה כסדרה ולפעול על מנת שנוכל להמשיך בשגרה לצד הקורונה.

בבית התינוקות אנו פותחים שנה עם שלוש קטנטנות, ומיד לאחר החגים נקלוט תינוקות נוספים. בית התינוקות יגדל בהדרגה לאורך השנה.

בזית יהיו השנה תשעה פעוטות ופעוטים, בגנון גפן קבוצה גדולה של שלושה עשר ילדים ובגן רימון - שלושים ושישה ילדים.

כמידי שנה בתקופה הזאת אנו מתחילים לעבוד על תכנית העבודה והתקציב לשנה הבאה, שנת 2022. ועדת החינוך החדשה תתחיל את עבודתה ותהיה שותפה במשימות ובאתגרים העומדים לפתחנו בשנה זו.

הקורונה עוד אתנו, מה עוד צפוי לנו?

אי הוודאות היא חלק מהשגרה שלנו וכנראה לא תעבור כל כך מהר. אבל השנה אנחנו הרבה יותר מנוסים, הרבה יותר גמישים ויותר יצירתיים. הלוואי ונדע לגייס את המיומנויות והיכולות החדשות להתפתחות וקידום המערכת.

מאחלת לנו שנה של קליטות קלות, שמחות גדולות, התרגשויות ושגרה מתמשכת.

המון בריאות. מירב

מרכז האקלום לחיות בר באגמון החולה

(קטעים מדו"ח חצי שנתי לשנת 2021)

מאת: יולי ונדרמיר, רונה נדלר ולנסי ואיתן דולדנר

בדצמבר 2019 הוקם מרכז האקלום לחיות בר באגמון החולה-קק"ל. למרכז גויס צוות של עובדים קבועים בתחומי האדמיניסטרציה, האקלום והטיפול (ביניהם גם יולי ונדרמיר). כמוכן נמצאו מתנדבי שנת-שירות ייעודיים וגם מאגר המתנדבים גדל וקהילת האינסטגרם שלנו מתבססת.

כיום, כשנה וחצי ממועד הקמתו, כמות החיות שהגיעו לטיפול במרכז האקלום גדלה פי 1.43 וכמעט רבע מהמטופלים עברו תהליך אקלום. ה"גוזליה" הופעלה לראשונה בעונת הקינון 2021.

המטופל הראשון של שנת 2021 היה נץ מצוי, אבל המטופל הנפוץ ביותר הוא הבז המצוי, ש 48 פרטים ממנו "התארחו" במרכז האקלום. אחד הגוזלים של הבז המצוי שהה במרכז באשפוז למשך 49 יום.

ממה נפגעות חיות הבר שמגיעות למרכז האקלום?

כ 29% מהמטופלים הינם גורים או גוזלים שנאספו. 12% הם מטופלים שנפצעו בעיקר ע"י חיות מחמד. אחוזים בודדים נפגעים מהתחשמלות, ירי, הרעלה, הסתבכות בחבל או גדר תיל, התנגשות בחלונות או פגעי מזג אוויר. למעלה ממחצית החיות מגיעות עם פגיעה שלא ניתן לדעת איך נגרמה. בני האדם הם, במישרין או בעקיפין, הגורם לכ 38% מהפגיעות.

האם בע"ח שעברו טיפול ושחררו לטבע שורדים?

השנה ביצענו את עונת המחקר הראשונה בנושא שרידות מאוקלמים במין בז מצוי. זהו מחקר של איתן דולדנר שנערך במסגרת תואר שני במכללת תל-חי בחוג לביוטכנולוגיה.

תכנית המחקר כוללת מישדור של בזים מצויים שעברו טיפול ראשוני במרפאה ולאחר מכן מועברים להמשך אקלום עד להיותם כשירים לשחרור. על הבזים מותקן משדר של מערכת האטלס * לקראת שחרורם בעמק החולה. מערכת האטלס היא מערכת אנטנות הממוקמות בהרים המקיפים את אגמון החולה. האנטנות קולטות אותות מהמשדרים שעל הבזים ובכך עוזרות לצייר את תמונת התפוצה וההישרדות של פרטים ספציפיים, שצירופם ביחד מייצר תמונה כללית. המידע שנאסף מנתוני משדרים אלה ישמש בעתיד כנתון השוואתי מול נתוני פרטים שלא עברו אקלום (בזים מהטבע).

סיפורם של גוזלי תנשמת מבית הלל

בתאריך 27.5.21 הגיעו למרכז האקלום לחיות בר (מר"א) 5 גוזלי תנשמת לבנה אשר נפלו מהקן ונמצאו על הקרקע מתחת לעץ בבית הלל. לאחר בדיקה ואישוש הוחלט להשיב את הגוזלים לעץ ממנו נפלו.

אולם מאחר ולא נראה קן, הונחה תיבת קינון חליפית והגוזלים הואכלו במשך 20 יום, בהם גם נערכו תצפיות לוודא האם קיים גם טיפול הורי. הצוות המשיך להניח מזון בתיבה מאחר שנראה שההורים לא שבו לאתר הקינון. לאחר 20 יום של האכלה מועד הפריחה הגיע ונראה כי כל הגוזלים עזבו את תיבת הקינון. תושבי בית הלל התגייסו לתצפיות על הקן בערבים והיו בקשר עם צוות מר"א.

פרויקט "שוויים לקן"

מכיוון שהטיפול ההורי הוא בכל זאת הטיפול המיטבי, יזם איתן דולדנר, מסטרנט במכללת תל חי, הקמת מערך של סוקרים ומטפסים שישבו גוזלים הנאספים ומגיעים בריאים למרכז האקלום - אל קן הוריהם. סוקר נשלח לזהות את הקן באזור הנפילה ולקבוע האם הוא פעיל, או שנראים הורים בסביבה. במידה וכן - תוך כ 72 שעות מהגעת הגוזל למרכז יגיעו המטפסים וישבו את הגוזל לחיק הוריו.

*****

אני, כמי שהנושא מאד קרוב ללבי, מאחלת ליולי ולחבריה בהצלחה רבה בכל הפרויקטים הקיימים והעתידיים (יהודית מסד).

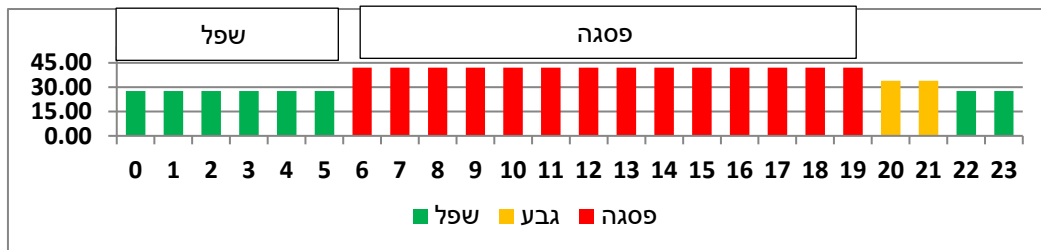

דף מידע בנושאי אנרגיה סתיו 2021

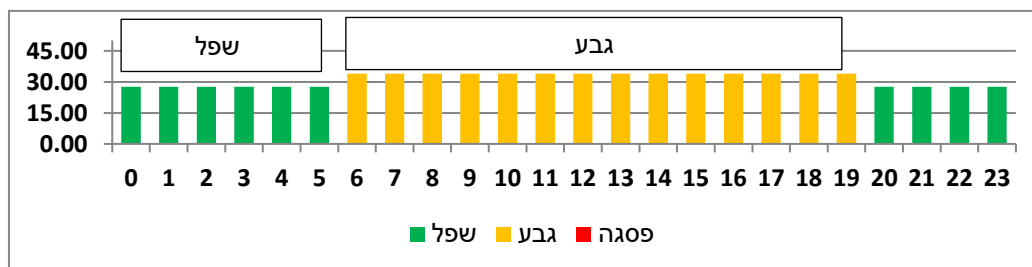
לחברי ותושבי הקיבוץ שלום!

קיץ חם למדי מאחורינו. תעריף מחיר החשמל לחודשי המעבר (ספטמבר, אוקטובר ונובמבר) נכנס לתוקף. הגרפים הבאים מציגים את השעות היקרות (פסגה) באדום, את שעות הביניים (גבע) בצהוב ואת השעות הזולות (שפל) בירוק. מחיר קילוואט לשעה (קוטי"ש) הוא: פסגה = 42 אג', גבע = 34 אג' ושפל = 28 אג' (בערך).

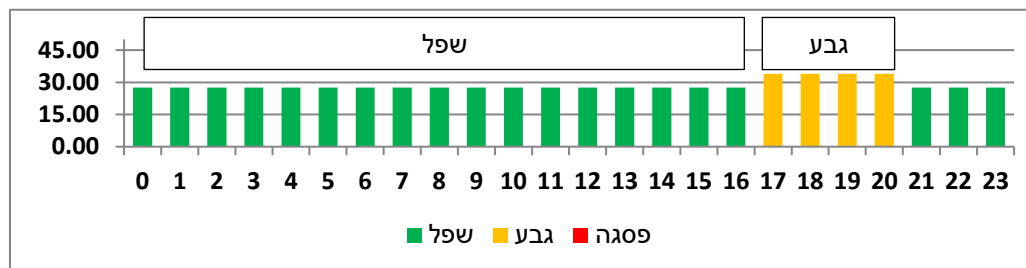
ימים א - ה

יום ו' וערבי חג

יום שבת וחג

בהשוואה לתקופת הקיץ, תעריפי הסתיו זולים יותר, אך בכל זאת מומלץ להפעיל מכשירי החשמל "זוללי אנרגיה" כמו מדיחי כלים, יבשני כביסה, מכונות כביסה ואחרים - בשעות הזולות.

בחודש ספטמבר עדיין יש שפע של שעות שמש, וניתן לנצל אותן לחימום המים בדוד השמש מבלי לצרוך חשמל. לכשיתקררו ויתקצרו הימים, אפשר להפעיל את שעון הדוד למספר שעות לפנות בוקר. משפחות גדולות וכו' בוודאי יצטרכו להוסיף מעט שעות גם לפנות ערב.

לבעלי קולטי שמש חדשים: הקולט החדש הינו משופר לעומת הקודם ויצליח לחמם במידה מסוימת גם בימים שהקודם לא הצליח.

המזגנים צפויים לעבוד פחות בסתיו. לעיתים מספיק מאוורר כדי לתת הרגשת נוחות בחדר בו אנו נמצאים. צריכת החשמל למאוורר קטנה בהרבה מזו של מזגן.

מומלץ לנקות את הפילטר שבמזגן ולשפר בהרבה את יעילותו!

אשמח לעזור ולייעץ למי שיזדקק.

נועם סגל 273396 – 0544 nrgsh@shamir.biz

שמיריטריויה – חידון 12

מאת: גדעון ורדי

(תשובות בצמוד ל"אמנות במטבח")

1. מה אינו נכון לגבי "נבחרת החלומות" של ארה"ב בכדורסל באולימפיאדת ברצלונה 1992?

א. מייקל ג'ורדן היה הקלע המוביל

ב. רק שחקן אחד מסגל הנבחרת לא נבחר להיכל התהילה

ג. המאמן צ'אק דיילי ז"ל לא נטל אפילו פסק זמן אחד במהלך הטורניר כולו

ד. ההפרש הנמוך ביותר בו ניצחה היה 32 נקודות

2. איזו עיר לא אירחה משחקים אולימפיים?

א. אנטוורפן

ב. סיאול

ג. ניו יורק

ד. סידני

3. מי מחזיק בשיא מדליות הזהב באולימפיאדה אחת באתלטיקה קלה?

א. מייקל ג'ונסון

ב. קארל לואיס

ג. יוסיין בולט

ד. לינפורד כריסטי

4. מתי השתתפה ישראל לראשונה במשחקים האולימפיים?

א. הלסינקי 1952

ב. מלבורן 1956

ג. רומא 1960

ד. טוקיו 1964

5. איזו עיר לא תארח את אחד משלושת המשחקים האולימפיים הבאים?

א. לוס אנג'לס

ב. בריסביין

ג. פאריז

ד. ברלין

שלום, שמי תמי מיכאלי ואני רוצה להמליץ על הספר "צ'אדור נוטף מי גשם" מאת ריטה.

ריטה, אנחנו יודעים מי היא, גדלה עד גיל 8 באירן - טהרן. היא כותבת על הילדות הנהדרת והטובה שהייתה לה, ואיך עם העלייה לארץ הכל התהפך, עד שהיא הצליחה לבנות את עצמה מחדש.

היא כותבת מאוד אישי ונותנת לנו להזדהות איתה. ממליצה בחום!

+++++

שמי חוויאר ואני רוצה להמליץ על הספר "היפריון" מאת דן סימונס.

הספר שייך לז'אנר המדע הבדיוני. זה ספר מטורף שבורא גלקסיה חדשנית בפרטי פרטים.

מבחינתי מדע בדיוני מהווה תחליף לטלוויזיה, הסגנון הזה מכניס אותי לעולמות אחרים, מורכבים ומעניינים עם הרפתקאות איכותיות.

ממליץ בחום!

+++++

שקיעה קייצית. צילם: מיכה שטראוס

למה הביוב שוב גולש?

בשנים האחרונות הפכו המגבונים הלחים למפגע מספר אחד בכל מה שנוגע לאחזקת מערכות ביוב בארץ ובעולם.

כמה עובדות שאותן צריך לדעת:

- במדינת ישראל ובגליל בפרט, כ-80% מהתקלות של גלישת ביוב לסביבה מקורן בהצטברות של גושי מגבונים בצנרת ההולכה, או במתקני השאיבה
- מגבונים סינטטיים אינם מתפרקים בתהליכי הפירוק הביולוגיים הקיימים במתקני הטיפול בשפכים, וצריכים להיות מורחקים בשיטות אחרות
- גם כאשר כתוב על האריזה "נשטף באסלה", או "מתכלים", אין זה אומר שהמגבונים עשויים מחומר המתפרק במערכות ההולכה והטיפול. **אפילו מגבונים העשויים צלולה מתפרקים רק בסביבת קומפוסט, ולא במים.** למעשה **100% מאריזות המגבונים שאנו רואים בסופר, הן של מוצר לא פריק**
- גלישות ביוב, לרוב, לנחל ולסביבה, הן נזק סביבתי, שאין צורך להסבירו גם תשתיות הולכת ביוב חדישות אינן מותאמות להתמודד עם התופעה.
- הנזק למערכות שאיבה, הולכה וטיפול בא לידי ביטוי בהוצאות גדלות והולכות בכל שנה, ובמקרה של מועצה אזורית הגליל העליון עומדות על **כ-מיליון ₪ בשנה.** הוצאות אלה בסופו של דבר מתגלגלות לכיס של כל אחד מאתנו באגרת הביוב.
- אין מנוס מלהביא את הנושא למודעות הציבור ולקוות לשיתוף פעולה במקום "שבו הכי קל לרמות."
- באחד הימים (בדרך כלל יום ששי אחרי הצהריים), זה יעלה לכם לתוך הבית, ואז תקראו לנו בהיסטריה, שזה מציף אתכם. אנחנו נגיע לסייע, אבל הגורם לבעיה ידוע כבר עכשיו.

אז אנא זרקו מגבונים רק לפח ו...

תודה על שיתוף הפעולה

מתוך: [מדור שפכים – קולחי גליל עליון בע"מ](#)

פלסטיק? רק בעדשות

מדברים הרבה בימים אלה על הפסקת או לפחות הפחתת השימוש בכלים ח"פ. אם זה בשפת הים, במטוסים, באירועים משפחתיים רבי משתתפים וכד'. אפילו בטכניון החליטו שהחל מה 1.10 השנה יפסיקו לרכוש כלים כאלה. ותתפלאו – בהרבה מאד מקומות עבודה, כולל מפעל האופטיקה שלנו, עדיין לא מתייחסים לכך ברצינות הראויה.

אז שמחתי מאד לשמוע (ממקורות יודעי דבר) שסוף סוף הנושא הועלה לסדר היום גם באופטיקה שמיר ומשהו יזוז בכיוון הזה גם אצלנו. מה יותר פשוט והגיוני במקום עבודה מסודר, בו יכול כל אחד להביא לעצמו את ערכת הכלים שלו, לסמן אותם ולהשתמש רק בהם מידי יום ביומו? והנה חסכנו לעולם, מידי שנה, כמה אלפי שקיות ניילון מלאות בכלי פלסטיק שלא יתכלו גם כשהנינים שלנו יזדקנו.

(העורכת)

סיים בהצטיינות

גילי אהרון סיים בהצטיינות קורס קצינים. ברכות לסג"מ גילי ולמשפחתו. (מסר: נמרוד דונן)

קצת מפה וקצת משם

באתר המועצה ניתן למצוא פרטים לפנייה וסיוע ראשוני".

עדכוני ראש המועצה

"כולכם כנראה שמעתם או קראתם על ההצעות ואירועי הירי על עסקים באזורנו... בדרום הארץ יש אזורים שלמים בהם המדינה איבדה שליטה, אסור שזה יקרה אצלנו."

אך יש גם חדשות מעודדות - לאחר מספר שיחות שניהלתי במהלך השבוע עם השר לביטחון הפנים, עומר בר-לב, הוא עדכן אותי כי החליט שכוחות משטרה גדולים ומשאבים משמעותיים יוקצו באופן מיידי לטובת מזעור אירועי הפשיעה בצפון והחזרת תחושת הביטחון לתושבים". (15.7.21)

*****

חג הקרבן מאחורינו, בין הזמנים לפנינו ובין לבין הקיץ מייצר עומסים כבדים על הנחלים. רוב המבקרים שומרים על הכללים, אבל למקרה שלא - מערך שלם של צוותי ניקיון (של המועצה ומתנדבים), מסבירנים ופקחים נמצאים בשטח, מנקים, מחלקים שקיות אשפה, מתריעים מפני קנסות ובמידת הצורך גם קונסים (מעל 700 דוחות בימים האחרונים). מיליונים מתקציב המועצה מושקעים מידי שנה בנחלים כדי שכל עם ישראל יוכל ליהנות מהם, אבל עם כל הרצון הטוב, ברור שמדובר בפרויקט בסדר גודל לאומי. אנחנו קוראים למדינה לקחת אחריות ולהקצות משאבים לנושא. (29.7.2021)

*****

אופניים

חולמים על היום שבו תוכלו פשוט לעלות על האופניים ולרכב בבטחון לעבודה / לבי"ס / לבקר חברים בקיבוץ שכן / סתם לטייל באזור? מעולה! בואו לעזור לנו לגבש תכנית אב לתשתיות אזוריות לשבילי אופניים. קדימה, שימו קסדה ומלאו את השאלון

<https://forms.gle/TJyrF27yoNuGu2cCA>

*****

קורונה והשלכותיה

אורלי מאסטרו, מנהלת האגף לשירותים חברתיים במועצה: "לצערנו, תקופת פוסט-הקורונה נותנת את אותותיה, ואנו באגף שירותים חברתיים מתמודדים עם צרכים אקוטיים של מצוקה רגשית, עד כדי מחשבות וניסיונות אובדניים, שלעיתים מסתיימים בהתאבדויות. היכולת לזהות את הסימנים המקדימים ולהציע סיוע מותאם ותומך הינו קריטי, ואנו עוסקים כל הזמן בפיתוח מענים ומציאת דרכים להציע סיוע רלוונטי.

*****

רוגביליטי

קבוצת "רוגביליטי" היא קבוצת רוגבי לא נשים עם מוגבלויות. קבוצת "רוגביליטי", המשלבת נשים וגברים עם וללא מוגבלויות, קמה במועדון רוגבי גליל עליון במטרה להעניק הזדמנות שווה לאנשים עם מוגבלות לעסוק בענף הרוגבי.

ענהאל לאור, סטודנטית לעבודה סוציאלית במכללת תל חי (מתגוררת בכפר הסטודנטים בשמיר) הקימה את הקבוצה יחד עם המאמן עופר המבורגר ויניב גרטי, מנהל המועדון.

כמה שנים לאחר שענהאל השתחררה משירות קרבי, היא אובחנה עם מחלת ניוון שרירים. "נאמר לי כי לא אוכל לרוץ יותר ועם הזמן, גם אתקשה בהליכה. קיבלתי בחירה לצמוח מן המשבר, ואני חותרת לעודד אנשים לחיות במסוגלות לצד המוגבלות. העיסוק בספורט הוא בריא, ובעיני חברת בריאה היא חברה משלבת ונגישה" אומרת ענהאל. הקבוצה הוקמה לכבודה ולזכרה של אמה של ענהאל, שנפטרה השנה ממחלת ניוון שרירים והיותה עבורה השראה.

בקבוצה נוכחים סטודנטים נוספים משמיר: **יעל סטולר**, ניצן קירשנר ואחרים. (15.7.21)

*****

חברת כנסת מהגליל העליון

ענבר בזק (במקור פריד), אשר נולדה וגדלה בקיבוץ דן (כיום מתגוררת עם משפחתה ביובלים), הושבעה השבוע כחברת כנסת מטעם מפלגת "יש עתיד". היא למדה בבית הספר "עיונות ירדן" בקיבוץ עמיר, יצאה לאחר מכן לשנת שירות מטעם תנועת השומר הצעיר בתל אביב ובהמשך התגייסה ליחידת הסיור של הנח"ל כמדריכת כושר קרבי. בנעוריה הייתה אלופת ישראל ואלופת המכביה לנוער בריצות למרחקים בינוניים ואף ייצגה את ישראל באליפות העולם לנוער בריצת 1,500 מטר שם זכתה במקום השלישי.

ח"כ ענבר בזק מתכוננת להביא לכנסת את קולותיהם של תושבי הקיבוצים, המושבים והיישובים הקהילתיים, תושבי ותושבות הצפון שהמדינה פשוט שכחה אותם. כמו כן היא מתכננת לדאוג לעצמאים ובעלי עסקים קטנים שהם, לטענתה, המגזר העובד היחידי שאין לו רשת ביטחון סוציאלית. (29.7.2021)

[עדכוני ר. המועצה \(15.7.2021\)](#) ו [29.7.21](#)

לשמעון יפת ומשפחתו

תנחומים

במות האח

אמנון יפת ז"ל

נא להכיר: אגס נאשי (אגס בתחפושת תפוח)

פח למיטיבי קליעה?

ליד תחנת האוטובוס בצומת הגומא, ניצב לו פח זבל. לא, זה לא ממש מדויק. הפח אמנם מוצב במרחק סביר מהתחנה אבל מאחורי גדר המונעת את הגישה אליו. כבר כמעט שנתיים מאז שפניתי למועצה והובטח לי שהעניין יטופל, וטרם נעשה דבר. אפילו אני התרגלתי כבר למראה המוזר הזה של פח שצריך לקלוע אליו את הפסולת כמו אל סל כדורסל, עד שראיתי ילד אחד, אחראי ומסודר המנסה לעשות זאת במאמצים רבים. יש בינינו עדיין גם כאלה שלא מוכנים לראות את ספסלי התחנה מלאים בפסולת. אז למה להקשות? למה אי אפשר להעביר את הפח למקום נגיש? חברי ממלאי התפקיד הרלבנטי במועצה - בבקשה עזרו לנו להשאיר תחנה נקייה.

העורכת, יהודית מסד

ברכות

ברכות לחמשת הבנות, בנות אותו מחזור, שסיימו השנה את לימודיהן לתואר ראשון / שני.

ואלה הן:

רויטל אלוני - בחינוך

גל אפרת - בסוציולוגיה ותקשורת

שני בר-אלון - בהפרעות בתקשורת

יעל שילוח - במנהל עסקים

מאי להב - במשפטים

בהצלחה לכולכן.

מסרה: רונית בר-אלון

הסתכלו בעיניים של חיות המחמד שלכם

באתר "הידען" במאמר שפורסם מטעם האוניברסיטה העברית (2.8.21) מצאתי כתבה על תולעת מסתורית שגורמת לעיוורון בכלבים וחתולים ויכולה להדביק גם אנשים.

התולעת אמנם ידועה כבר לעולם הווטרנריה ממקומות אחרים בעולם עוד מ-1967, אך זו הפעם הראשונה שהתגלתה בכלב בישראל, שמעולם לא היה בחו"ל. פרופ' גד בנעט תאר במאמר לכתב העת Yale Journal of Biology and Medicine, המקרה הישראלי הראשון.

[קישור לכתבה המלאה ב"הידען"](#)

אמנות במטבח מאת: רות ב.ז.

תשובות לשמירטרויה 12

1. א. מייקל ג'ורדן היה הקלע המוביל
2. ג. ניו יורק
3. ב. קארל לואיס
4. א. הלסינקי 1952
5. ד. ברלין

פרוזן יוגורט

חס, ולאף אחד, אפילו לבשלנים מכורים, אין חשק לעמוד ליד הכיריים.

גם להפעיל תנור שמחמם את כל אזור המטבח זה לא כף גדול.

ובכלל במזג האוויר הזה מתחשק לאכול אוכל קל, קר ומהיר הכנה.

והחודש יש לי בדיוק את זה. פרוזן יוגורט מ 3 מרכיבים בלבד. אפשר לשחק עם זה ולהוסיף טעמים בתוך הבליחה או כאשר היא מוגשת, כמו בגלידריות.

בניסיונות שאני עשיתי - הגעתי למסקנה שהמתכון הפשוט והבסיסי זה הכי טוב.

אני מכינה את הגלידה במכונת גלידה. אם גם לכם יש, החיים שלכם פשוטים. אם לא - יש את השיטה של ערבול התערובת, אחת לחצי שעה.

מוציאים מהמקפיא, מערבבים ומחזירים למקפיא, עד שהיא קופאת לחלוטין.

גם כך עבדתי פעם, לפני שרכשתי מכונת גלידה.

קניה מומלצת מאוד!!

מרכיבים:

650 מ"ל יוגורט (אני משתמשת ב 6% שומן)

150 מ"ל דבש

כפית תמצית וניל

אופן הכנה:

מערבבים היטב את כל המרכיבים ומקפיאים במכונת הגלידה.

קול קורא לבעלי מלאכה, אנשי מקצוע, אמנים, עסקים קטנים ועוד... באזור הגליל העליון

בשנת האימונים הקרובה, יתנסו תלמידי ביה"ס "ע"נת ירדן" בקיבוץ עמיר באמידה מגוונת - מחוץ לכיתה, בחוגים ובמגוון רחב של קורסים.

בנוסף, ברצוננו לאפשר לתלמידים לאמוד מתוך התנסות, יצירה ועשייה לצידם של בעלי מקצוע מגוונים בקהילה.

במידה וקראת עד היום, והאתגר ללוות "שוליה" במהלך שנת האימונים הקרובה מעניין אותך, נשמח לשמוע ממך.

ליטל 054-2149266 / דרורי 052-6954150

שנת ירדן

שמחה הרדוף ז"ל

דברים לזכרה

כתבו:

אמנון והנכדים

7.7.21 כ"ז בתמוז תשפ"א

כיצד נפרדים בכמה מילים מאישה שאיתי יותר מ-60 שנות נישואין, ומאהבה כה רבה שניצתה עוד בימי שהותנו ב"מוסד החינוכי" שבקבוץ עמיר.

שרדת את מאורעות השואה של יהודי בולגריה ועלית לארץ בגיל שמונה וחצי, ולא פעם אמרתי בחיך - שכבר אז חיכיתי לך ביורדך מהאנייה.

מקן השומר הצעיר בפתח-תקווה, בעידודו של המשורר נתן יונתן, הגעת לשמיר והצטרפת לקבוצת מעין בכתה י'. עברת שנים לא קלות של הסתגלות, להיות כה רחוקה מהמשפחה, והיטמעות בבית הקיבוצי שהיית שותפה לבנייתו במשך השנים.

הקמנו משפחה נהדרת עם בנו הבכור ערן, בתנו שפי והצעיר יותר אלי. זכית לראות וליהנות מילדיך ונכדיך שנדב, המבוגר ביניהם, יחגוג 30 שנה בקרוב, ואחריו - אחיו מעין, ילדיהם של מיכל וערן.

שפי בתך שנישאה לזמיר כרמי והביאה לעולם 3 נכדים מקסימים: עידו, עופר וגיל.

אחרון חביב ואהוב – אלי, שנקרא על שם אביך שכה אהבת והערכת, ולו שלוש בנות מקסימות – תמר, ליבי, ואור בת החודש, שעוד הספקת להחזיק ולחבק.

חווינו חיים שלמים וידענו ליהנות בשנים האחרונות מחופשות בארץ ובעולם, טיולים, לימודים ועוד.

היית אישה חקרנית ויודעת ספר, ועסקת רבות בחינוך, אם כגננת-מורה, ואם בחינוך המיוחד בעינות ירדן. היית אישה מיוחדת במינה, חכמה ורגישה ומבינה היטב את כל המתרחש סביבך, וזאת לאחר שאיבדת לחלוטין את התמימות כבר בגיל צעיר כל-כך.

אהבנו לשתף אחד את השני גם במחשבות הכמוסות ביותר תוך אמון מוחלט זה בזו. היית לי תמיד עוגן של תבונה והבנה, ועצותיך כה תחסרנה לי עתה. אמשיד להתייעץ עמך גם בהיותך כה רחוקה ממני, אך תמיד קרובה בלב ובמחשבות.

בחצי שנה האחרונה תקפה אותך מחלה נוראה שכעת אנו יודעים שאי אפשר היה למגר אותה. סבלת סבל בל יתואר ונלחמת בגבורה על צלם האנוש שלך כאשר סביבך ילדיך ונכדיך שכה אוהבים אותך. היית לכולנו אורים ותומים, מלאת חום ותבונה.

כפי שרצית בסוף דרכך, כאשר הבנת שלא תוכלי לנצח את זה שגמר אומר להכחיד אותך, בקשת להיפרד מכל אהוביך ולסיים את חייך בביתך שכה אהבת, וכך היה. זכינו לאפשר לך להיפרד בשלווה מכל יקיריך.

המון תודה לד"ר אהוד וליאורה שלנו מצוות ה"הוספיס", לצוות המרפאה שלנו ובראשם ד"ר אלדר, מירב וסאפי, למנהלת הרווחה אורית, ולכל מי שעזר לנו בשעות הקשות הללו.

נוחי בשלווה על משכבך

אוהבך ללא גבול, אישך, אמנון

דברי פרידה מעופר לסבתא:

אני יושב בבית הזמני שלי, בצד השני של העולם בניו זילנד הקרה, ומנסה להביע את המחשבות והרגשות שלי ברגע הזה בכתובה. אני מודה שזה יותר קשה משחשבת.

כנראה שעד שאחזור הביתה לא אצליח לעכל באמת את זה שכבר לא תהיי שם. שלא אוכל לספר ולשתף בכל החוויות שצברתי והשיעורים לחיים שלמדתי במסע הזה. בעיקר לא מצליח לעכל שלא אוכל לחבק שוב ולהגיד כמה התגעגעתי.

אז בינתיים רק אודה לך, סבתא, על חוכמה אינסופית ועל שלימדת אותי להאמין בעצמי ולא לפחד לצאת לעולם ולהגשים את עצמי. תודה שלימדת אותי על הערך והכוח שיש במשפחה ועד כמה שזה הדבר הכי חשוב בעולם. שני הדברים האלו שהובילו אותי לצומת הדרכים שבה נמצאתי בתקופה האחרונה ועדיין עד היום.

כמו שאמרתי לך בשיחה האחרונה שלנו, מבטיח תמיד לנסות להיות טוב לבריות, כמו שלימדת אותי. תודה לך, סבתא שלי, על אהבה ללא תנאים. אותה אהבה שאני שולח עכשיו לסבא אמנון, להורים ולאחים שלי, לדודים ולשאר המשפחה שכל כך רחוקים ממני עכשיו אבל גם תמיד איתי.

וכמה דברים נוספים שאני (גיל) כתבתי....

סבתא יקרה שלי, אני לא מצליח לעכל שאת כבר לא אתנו. קשה לי לחשוב שלא אראה יותר את החיוך שלך, שלא אחבק אותך שוב ושלא אוכל לדבר איתך. את האישה הכי חכמה וחזקה שהכרתי ולאורך השנים רק נוכחתי לגלות כמה מיוחדת וטובה את.

היה סביבך תמיד אור מסוים שאין לאף אחד אחר. נתת את כל כולך למשפחה שבנית עם סבא. הענקת לכל בן משפחה עולם ומלואו באהבתך. תמיד ראית וקיבלת כל אחד כמו שהוא. הראית לנו כמה חשוב הוא ערך המשפחה.

קשה לי למצוא מילים מתאימות לתאר מי ומה היית בשבילי וכמה שאני אוהב אותך.

אני רוצה להגיד לך תודה אחרונה על כל מה שהיית עבורי ותמיד תהיי. על השיעורים לחיים והזיכרונות הטובים הרבים שתמיד יישארו איתי.

כמה שעצוב להיפרד. אני תמיד אזכור אותך ואוהב אותך לנצח.

בשמי, בשם עופר ובשם עידו, תודה אחרונה לך על שהיית הסבתא שלנו, היית הסבתא הכי טובה בעולם ונזכור אותך כך לתמיד.

גיל עופר ועידו

**לאמנון, למיכל וערן, לשפי וזמיר,
לאלי וטלי ולבני משפחותיהם**

תנחומים

על מותה של

שמחה ברוך הרדוף ז"ל

ארכיון שמיר
והאוסף של א. אילת

נזכור

ד"ר יוסי עזר ז"ל

תמונת החודש

התמונות - מאוסף התמונות
של ארכיון שמיר

18.7.1973	נפטר	מרדכי-מוסיא רזין
10.7.1980	נפל	חגי עופר
12.7.1983	נפל	עמיר גלילי
11.7.1984	נפל	בנימין-בני וולפסון
15.7.1998	נפטרה	מלכה-מלי צלרינג
4.7.1999	נפטרה	דורה רזין
1.7.2000	נפטר	דב סגל
29.7.2004	נפטרה	ציפורה אורפז
10.07.2008	נפטר	ד"ר יוסי עזר
25.7.2010	נפטר	בן - ציון סולומונוביץ
28.7.2018	נפטרה	נילי ון-דר-מיר
7.7.2021	נפטרה	שמחה (סופי) הרדוף
30.7.1949	נפטר	אלישע יואלי
13.7.1954	נפטר	יהודה מנדלסון
15.7.1967	נפטר	מאיר יחזקאל סגל
15.7.1972	נפטרה	שפרינצה פוזיס
24.7.1976	נפטרה	שושנה-רוזה סגל
14.7.2017	נפטר	תמיר יניב (נחמנוביץ')
8.7.1997	נפטרה	לנדר ג'ון

י ה י ז כ ר ם ב ר ו ן

ארכיון שמיר

נזכור

כרמון דב (יצקו)

תמונת החודש

מאוסף תמונות הארכיון

21.8.1988	נפטר	דב יצקו כרמון
20.8.1992	נפטרה	יולי אבני
5.8.1995	נפטר	אפרים פרוים יצחק
4.8.2000	נפטר	צבי הרשל יגר
23.8.2001	נפטר	מיליא שפכנר
20.8.2014	נפטר	יצחק (איציק) פיאנקו
27.8.1968	נפטר	חיים אברהם אלג'ם
29.8.1971	נפטרה	טוני לזרוביץ
1.8.1981	נפטרה	פסיה צביון

י ה י ז כ ר ס ב ר ו ן

פסקול חיינו

נטע שפיגלר

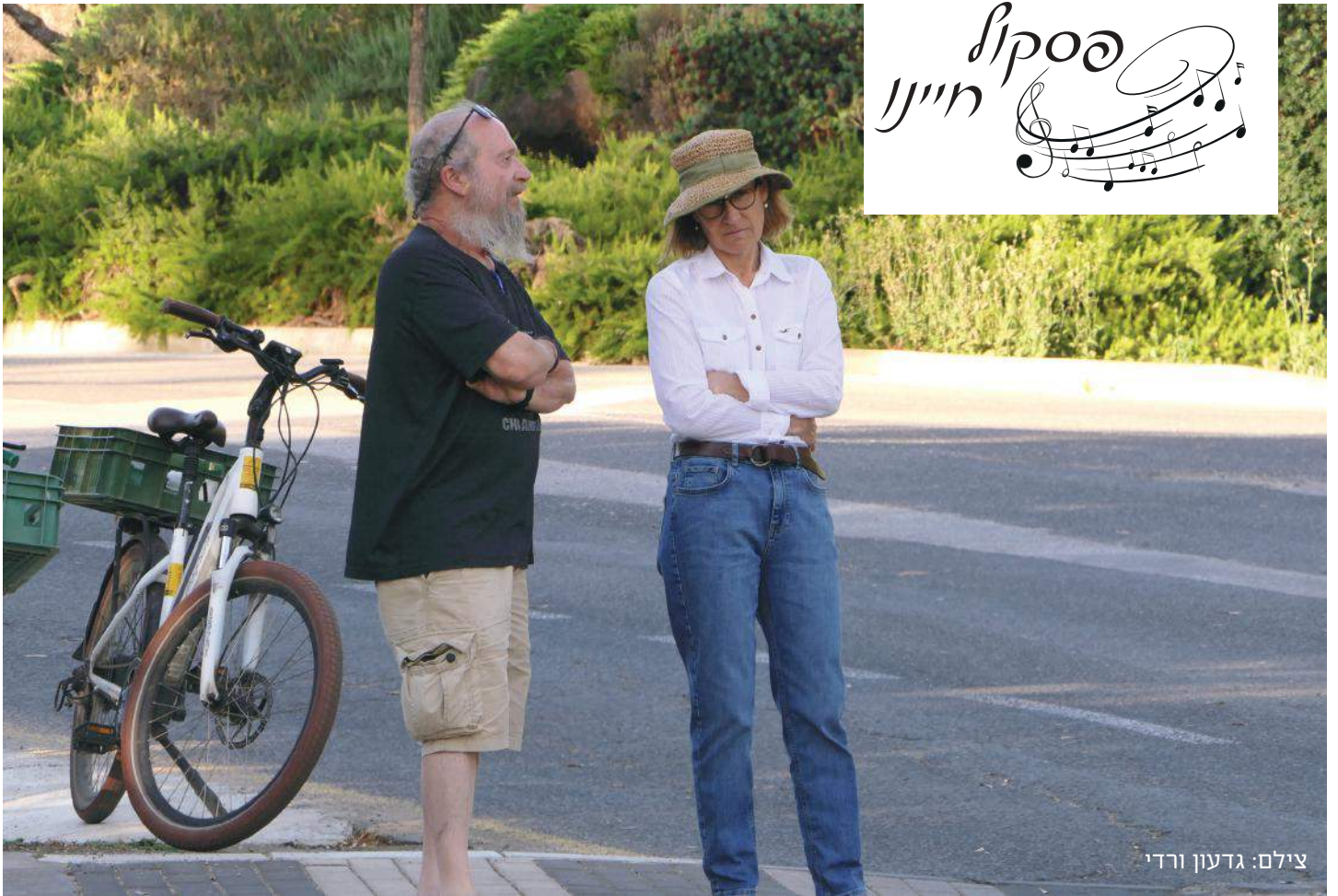
נטע שפיגלר

אריאל המרשלג

פסקול חיינו

צילם: גדעון ורדי

צילם: עדי חלפי

מערכת "בשמיר": יהודית מסד, עירית שני, שני מיכאלי, רות בן זאב, נעמה בייפוס, מתי בר-אלון, גילי רז, גדעון ורדי. לתפוצה פנימית בלבד, לא למכירה, לא להפצה ופרסום. alon@shamir.biz